Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Việt Nam

XUNG ĐỘT GIỮA CỘNG HÒA VÀ DÂN CHỦ MỸ VỀ CHIẾN TRANH VIỆT-NAM

Năm thứ tư • Bộ mới Số 57 • 3 đồng • THỨ NĂM 10-11-1966

HÔM NAY : ĐẶC BIỆT KÍCH TRƯỜNG

bình minh

CƠ-QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

CHỦ-NHIỆM : VÕ-VĂN-ỨNG — CHỦ-BÚT : QUỐC-ẤN — TỔNG THƯ-KÝ TOÀ SOẠN : LÊ-HIỀN

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ : 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại : 21.505 — 25.505 — HỘP THƯ : 219

TIÊN ĐOÁN :

★ Dân chủ thắng ở Thượng nghị viện

• Cộng Hòa thắng ở Hạ Nghị Viện

ĐỨC GIÁO-HOÀNG KÊU GỌI THẾ GIỚI VẬN ĐỘNG HÒA BÌNH

NỮU ƯỚC (Reuter).— Hôm 8-11, không 50 triệu người Hoa kỳ đi bầu và xem chừng đông Dân chủ của Tổng thống Johnson có thể lại nắm quyền tại thượng nghị viện Hoa kỳ.

Các cuộc thăm dò công luận Hoa Kỳ tiên đoán rằng đông Dân chủ sẽ chịu thua đảng Cộng Hoà không từ 30 tới 50 ghế tại hạ nghị viện Hoa Kỳ.

Lập trường của thượng nghị viện với 67 ghế dân chủ và 33 ghế Cộng hoà dường như vẫn không thay đổi.

Tuy nhiên, cuộc tranh chấp về Việt Nam giữa tổng thống Johnson và ông Nixon chưa kết thúc. Ông Nixon là tuyển hô viên đã ngồi của hội nghị Ma Nì của Hoa Kỳ và các quốc gia đồng minh nhằm triệt thoái quân đội ra khỏi Việt Nam nếu Hà nội chấm dứt xâm nhập và giảm bớt bạo động, là giao Nam Việt Nam cho Việt Cộng.

HOA THỊNH ĐỐN (A.FP).— Trong một cuộc phỏng vấn truyền

XEM TIẾP S TRANG 4

Tiếp tân báo chí hồi chiều 8-11-1966

Trung Tướng E. LANSDALE

Cố vấn đặc biệt của ông Đại sứ Cabot Lodge

NÓI VỀ NGUỒN TIN ÔNG XIN TỪ CHỨC VÀ SẼ RỜI VIỆT-NAM

★ Trung Tướng Lansdale ngàn ngại khi trả lời một câu hỏi của Bình Minh

◆ Tường thuật của HẢI BẰNG

SAIGON.— Chiều ngày 8-11, Trung Tướng E. LANSDALE cố vấn của Đại sứ Cabot Lodge phụ trách bình định nông thôn ở Việt Nam đã mở đặt buổi tiếp tân đành cho các Chủ Nhiệm và đại diện báo chí Việt ngữ Thủ Đô.

Buổi tiếp tân tổ chức tại tư thất của vị tùy viên báo chí ở số 23 đường Trương Minh Ký Saigon.

Trong dịp này Trung Tướng Lansdale cho biết, trước đây có đề luận cho rằng, có người đã bảo ông có phải sắp rời rời Việt Nam không và sự vắt nước của ông là do không hăng hăng chương trình bình định nông thôn ở V.N.

Ông Lansale cho biết tiếp việc đó không ban giờ có, mà cũng không có người nào bảo ông sẽ vắn đề trên.

Sau đó Trung Tướng Lansdale

XEM TIẾP N TRANG 4

Ngũ giác đài xác nhận :

500.000 quân Mỹ SẼ CÓ MẶT Ở V.N. VÀO NĂM TỚI

HOA THỊNH ĐỐN.— Hôm qua Bộ quốc phòng Hoa kỳ đã công nhận là Hoa kỳ có thể có 500.000 binh sĩ tại VNCH vào cuối năm tới

Bộ trưởng quốc phòng Mac Namara đã tuyên bố trong kỳ nghỉ cuối tuần tại trại của Tổng Thống Johnson ở Texas là Ông không loại bỏ việc tăng quân số Hoa kỳ VNCH

XEM TIẾP A TRANG 4

Tình Hình CHIẾN SỰ Lại tái chiến ác liệt giữa Mỹ quân và VC

TẢO THANH CHIẾN KHU C ĐỤNG ĐỘ 2 TIỂU ĐOÀN V.C

BỒNG SƠN : đánh lơn suốt 5 giờ

địch quân cố thủ trên núi

TÂY - NINH : Phá hủy một căn cứ Việt Công chứa lối môt tiểu đoàn

SAIGON.— Tin điện cho biết, cuộc hành quân trung kích địch phối hợp không quân và hỏa binh Mỹ hôm qua là đụng độ ác liệt nhất từ 2 tiểu đoàn địch trong chiến khu C, nhưng số tổn thất và chi tiết trong trận đánh nầy chưa được biết rõ.

Số tổn thất tổng quát của địch quân trong cuộc hành quân nói trên lên tới 400 tên bị lụy.

Bộ binh Mỹ tiếp tục tìm thấy xác địch bỏ lại trong vùng có xảy ra chiến đấu hôi đầu từ ngày mùng 3-11 cho đến nay. Mặc dầu số địch chưa được vào lối 1 tiểu đoàn đã bị phát giác và phá hủy trong ngày 7-11.

Những phi cơ Việt Mỹ đã thả hơn 36 phi vụ oanh tạc yểm trợ cuộc hành quân trang 24 tiếng đồng hồ vừa qua, mang tổng số phi vụ yểm trợ cuộc hành quân nầy lên đến 417 lần

Tren 400 VC bị hạ

Đài BBC loan tin : các đơn vị Hoa kỳ lại giao tranh tác hiệu với đa kích CS ở vùng Tây Ninh, gần ranh giới Cambodge, nơi đã một số lớn quân đội của cả đôi bên đang dự chiến.

Hoa kỳ cho hay tới nay đã kích CS đã thiệt mất trên 400 người trong cuộc giao tranh đó, và mặc dù một

XEM TIẾP B TRANG 4

ĐẾN LƯỢT HÀNG KHÔNG MẪU HẠM

Kula Gulf BỐC CHÁY TẠI Trân châu Cảng

HONOLULU.— Nguồn tin từ Honolulu hôm qua cho biết, Hàng không mẫu hạm Kula Gulf đã bị bốc cháy tại Trân Châu cảng vào đêm 7-11-66.

Phát ngôn viên Hải quân chưa cho biết số số người chết và bị thương trên chiếc Hàng không mẫu hạm nầy. Chiếc Kula Gulf trọng tải 24.000 tấn, do cơ quan chuyển vận hàng hải sử dụng và trên tàu có đã thiệt mất trên 400 người trong cuộc giao tranh đó, và mặc dù một

XEM TIẾP B TRANG 4

TỔNG THỐNG JOHNSON YÊU CẦU

ĐẠI SỨ MỸ GOLDBERG sang Việt Nam tìm giải pháp CHẤM DỨT CHIẾN CUỘC

SAN ANTONIO, (Texas). (UPI) Hôm thứ Hai 7-11, Tổng thống Lyndon Johnson đã chỉ thị cho Đại sứ Arthur J. Goldberg, đại diện Hoa kỳ tại Liên Hiệp Quốc, thăm dò mọi đề nghị đã cho yếu tố để ta đâu, qua các đường lối ngoại giao hoặc các chuyên viếng thăm riêng, nhằm tiến tới nền hòa bình ở Việt Nam.

Ông Arthur J. Goldberg tiết lộ [illegible] giả rằng Tổng thống Johnson là yêu cầu ông qua Việt Nam Cộng Hòa và Đông Nam Á và ông tuyên bố rất vui mừng thi hành nhiệm vụ nầy ngay khi ông hoàn tất các công việc tại Liên Hiệp Quốc.

Đại sứ Goldberg đã bội đàm với ông Johnson tại nông trại của Tổng Thống hôm thứ hai và sau đó đã tuyên bố với các kỹ giả trước quán ý việc bục Brooken tại San

XEM TIẾP K TRANG 4

PHIÊN HỌP KHOÁNG ĐẠI NGÀY 8.11.66

Q.H THẢO LUẬN SÔI NỔI VỀ.. TINH THẦN ĐỘC LẬP TRONG VIỆC LẬP HIẾN

◆ Tường thuật của THÁI DƯƠNG

SAIGON.— Q.H.L.H. đã họp phiên khoáng đại lúc 9 giờ 15 sáng 8-11 66 và đặt dưới quyền chủ tọa của ông Chủ Tịch Phan khắc Sửu để thảo luận điều 20 của các luật 21-66 ấn định thể thức bầu cử QHLH. Số đến biểu có mặt là 94 vị.

Sau khi ông Tăng thư ký QH giới thiệu thành phần văn phòng các ký ban : thông tin báo chí, Dân ý, Ngân sách kế toán và Thân Hiếu, dân biểu Nguyễn duy Cung, theo thứ tự ghi tên phát biểu 9 kiến.

Được ông Chủ tịch mời lên diễn đàn thảo luận về điều 20 của S.L 21-66

XEM TIẾP H TRANG 4

Xem trang 4 :

Kết Quả Xổ Số

LOẠI 1 B, BB, BBB,

Nghị sĩ Kim du Han

TẠT PHẦN vào Thủ Tướng ĐẠI HAN

mồ bụng tự tử trong khám

HÁN THÀNH (AP).— Cựu Dân biểu Quốc hội Đại Hàn, ông Kim Du Han, người đã tại phiên [illegible] 113 tướng Đại Hàn trong một phiên họp Quốc hội hồi tháng 9 qua, đã chỉ lối « Harakiri » của Nhật là mổ bụng tự tử trong khám đường quân sự tại Hàn Thành. Gần có trách nhiệm trong quân lao sự, nhận tin nầy, nhưng từ chối nói sau chi tiết về vụ tự sát của nghị sĩ Kim Du-Han.

BÁO ĐỘNG TRONG GIỚI CHỦ GHE, BỐC HÀNG TẠI THƯƠNG CẢNG SAIGON

CÔNG TY NGOẠI KIỀU ANGLO-VIETNAM CHỦ TRƯƠNG... QUỊT TIỀN

của chủ ghe và công nhân Việt Nam ?

● của phái viên B.M

Một sự kiện đã xảy ra tại số 156 đường Nguyễn công Trứ đã làm xôn xao giới thương mại SaiGon.

Ngày thứ Bảy 5-11-66, tại nơi nói trên, một số đông chủ ghe đã đến làm hàng rồi đòi hỏi. Ông Giám đốc hãng ANGLO Việt Nam đại diện thương mại cả chủ tàu (Contignataire) thanh toán số tiền công Không được lãnh đã 4 tháng qua.

Cảnh sát đã đến và mất đến 13 giờ ngày nói trên, chủ ngoại kiều và nhân công Việt Nam đi về Tỵ cảnh sở Quận I.

Do nguồn tin nói trên, chúng tôi đã điều tra và đây là những khía cạnh bi đát làm nào lòng người dân Việt.

XEM TIẾP D TRANG 4

Rượt bắt sôi nổi trên xa lộ

BẮN LỘN giữa Cảnh sát và người trên xe

GIA ĐỊNH.— Khoảng 9 giờ đêm 7-11, nhơn viên Cảnh sát có phận sự trên xa lộ trông thấy 1 chiếc xe du lịch sơn màu đen, trên xe có mấy thanh niên ngồi có vẻ khả nghi, liền chạy lại xét hỏi nhưng tài xế cho xe chạy luôn. Nhơn viên Cảnh sát liền rượt theo và bắn mấy phát súng thị cảnh.

Không ngờ người ngồi trên xe dùng súng bắn trả lại nhơn viên công lực. 1 cuộc rượt bắt sôi nổi diễn ra, khi cảnh sát rượt gần bắt kịp, số người kia bỏ xe bên lề đường ở vùng Thị Nghè, rồi bỏ nhau chạy mất. Nhà chức trách đã [illegible] mở cuộc điều tra.

Xung đột lập trường

Kế đó, ông Phan quang Dân cho biết, dân biểu có quyền bày tỏ thái

XEM TIẾP H TRANG 4

VỤ ĐẠI TÁ KENTZE, CỰU ĐỒ TRƯỞNG MỸ Ở SAIGÒN RA TRƯỚC TÒA

LUẬT SƯ NHỨT ĐỊNH đòi phải có kiểu nữ Jannie Xuân QUA HOA KỲ..LÀM CHỨNG

TRESSURE ISLAND (AP).— Luật sư của Đại tá Kuntze đã tỉ cáo rằng những nhân viên Mật vụ Mỹ xen vào làm khó cho việc nại chứng trước toà án quân sự.

Đại tá Kuntze người từng chỉ huy một hệ thống tiếp tế trị giá 60 triệu Mỹ kim ở VN, bị tố cáo về 18 điều trong lời buộc tội chánh về những hoạt động mờ ám làm giàu phi pháp ở Saigon.

Luật sư của ông là đại tá Daniel Flynn nói : « Cơ quan tình báo của Hải quân, các mật viên đặc biệt các nhơn viên phân giác và tình báo cùng tất cả những người mà quí vị có thể nghĩ là hoạt động giác điệp hay mưu cơ, đã theo sát những người nầy ».

Luật sư nói như vậy khi nêu ngay chính phủ sự việc chỉ đề những

XEM TIẾP K TRANG 4

Đã gởi sở Giam Cầm

HÀNG NGÀN chiếc xích lô máy nổ lớn và phun khóinhiều

SAIGÒN.— Cách đây hơn 1 tuần lễ, bác sĩ Đô Trưởng Saigòn đã ký một sắc luật và có thông cáo đăng báo, đọc trên đài phát thanh cho biết từ ngày ký trở đi tất cách các xe xích lô máy không được có tiếng nổ lớn và khói phun ra nhiều để làm yên tịnh thành phố và giảm sự sinh ồn đồng bào.

Đến tối 7-11, nhân viên cảnh sát đã thi hành sắc luật và thông cáo nói trên, đã đón các nơi đường trong đô thành và chặn bắt hàng ngàn chiếc xe xích lô máy nổ lớn tiếng, khói phun nhiều, đưa về bót gởi vào sở giam cầm.

Lần thứ 1 những xe nổ lớn và khói phun nhiều sẽ bị giam cầm 10 ngày. Nếu còn tái phạm, tài xế sẽ bị truất bằng lái xe.

Y-KIẾN CHÚNG TÔI

NGUYÊN NHÂN LÀM SUY YẾU

LỰC LƯỢNG V.H.Đ.

Bài của QUỐC-ẤN và LÊ HIỀN

XIN ĐỌC TỪ SỐ BÁO ĐỀ NGÀY 6-11-66

IV.— Hôm qua, chúng tôi đã trình bày những lý do đã làm cho các nhà sư mất lượng sai đạo hạnh, tài bộ của mình và cả lực lượng của VHĐ trước đây.

Thật vậy! Được « thần thánh hóa » được tăng bốc đưa mình vào nhân thấy thế lực rất lớn của mình mà khi can thiệp cho ai việc gì, được nắm triệu nầy sang trước khác trong tay, được hưởng những danh dự mà lịch sử tôn giáo Việt Nam — trừ thời Lý Trần chẳng biết thế nào — chưa hề có, thì trừ đức Phật ra, còn tất cả người trần tục chúng khó đnatả cao vọng !

Thế là một vài vị sư đang nắm giềng mối Phật giáo xử nầy nầy ra ý nghĩ đi đến cả những địa vị đặc tôn, dùng trên mọi quyền hành tại Việt Nam nầy. Đọn chân rồi không cần chấp đến gì khác nữa. Họ đắc xỉ. họ trở hết tài bạng họ và lần lần, cộng với các yếu tố mà chúng tôi đã trình bày, đưa các vị sư quyền thế mất ngày mất xa mãi với đạo, đi sâu vào vòng thăng trầm của chánh trị, người lại có quyền lợi của đa số nhân dân,

Chúng ta hãn đã nhận thấy bọn chấu rỉa nầy bằng mặt vẫn thượng tọa,

Thật sự, trong lúc tranh luận với VHĐ, chúng tôi đã nhận thấy tất cả những cái đy, cố gắng hết sức khuyên ngăn, vì điều chẳng tốt ngoài, là sự suy yếu của Phật giáo, và sự tan rã lực lượng Phật tử. Điều mà chẳng tốt lo ngại đã xảy ra !

Đồng như nhựt báo M.N. đã viết, VHĐ mất nhiều uy tín sau cuộc chống đối ông Hương một cách vô lý, với những hậu ý đi ngược lòng đa số nhân dân.

Có ai biết rằng với thiện ý của chúng tôi, chúng tôi sắp biết bao nguy hiểm lần gian nan. Người ta hãm đọe tánh mạng chúng tôi, gởi cả viên đạn đến đã không bỏ tánh thân, toàn đập phá nhà báo, gọi điện thoại chất vấn đọa nạt mỗi ngày mấy mươi bận.

(Xem tiếp trang 4)

QUANH VỤ CẶP TÌNH NHÂN LÕA THÈ ÔM NHAU TỰ TỬ

KHUYÊN NGƯỜI YÊU CƯƠI VỢ nhưng cả hai...cùng chết

● VÌ NGUYÊN DO NÀO CẢ 2 CÙNG TỰ TỬ ?

▼ điều tra của TRẦN-TUẤN-HẢI

I.— Câu chuyện tình ngang trái của Trung sĩ Nguyễn xuân Thạ và cô Suất-Lan người Việt gốc Hoa loả thể ôm nhau uống dược chết sau một đêm ái-ân vào ngày 5-11-66 tại đường số Bắc SaiGon đã làm cho dư luận khá chú ý.

Đi tìm sự thật về câu chuyện tình khiến nước mắt của chàng trai Việt và cô gái Trung Hoa sắp chàng tại được biết đầu đuôi chuyện do lẽ ly như sau.

Chuyện tình hơn 1 năm trước...

— Đường như, trong một trường hợp đặc biệt hơn 1 năm trước đây anh Nguyễn Xuân Thạ gặp cô gái mang tên Suất Lan, cả hai người cùng đăng tuổi (24 tuổi).

XEM TIẾP N TRANG 4

Vì nhiều tin cần đăng gấp.

Xin gác lại 1 kỳ bài :

«Mồ xẻ ung nhọt trong hàng ngũ cộng chức»

Trân trọng cáo lỗi cùng độc giả.

V.C. cải trang quân đội Việt Nam Cộng Hòa

BẮN XÃ VÔ QUÁN ĂN 11 CHẾT, 9 BỊ THƯƠNG

GIA ĐỊNH.— Khoảng 4 giờ sáng 8-11, tại quán cà phê Hải Toàn ở ấp Nam Lân xã Tân thới Hiệp Môn, có 1 số quân nhân đó thường đến ăn uống sớm.

Trong lúc nhiều người đang ngồi uống cà phê, thình lình có 3 V.C cải trang mặc quân phục vào quán, rồi cả 3 đồng xông bắn xả vào số người đang ăn uống.

Nhiều loạt súng nổ, nhiều người bị trúng đạn ngã rạp. Nghĩa quân địa phương nghe tiếng súng liền đến nơi mở cuộc bao vây

XEM TIẾP Y TRANG 6

TRONG MỘT TRẬN SÔI NỔI TỪNG HỒI

THÁI-LAN CẦM CHƠN Hội tuyển « còn lại » 1-1

◆ tường thuật của NGỌC HIỀN

Tái thế ba trên sân Cộng Hòa đã có trận giao hữu quốc tế giữa Thái Lan và Hội tuyển còn lại (các tuyển thủ trong thành phần còn lại).

Trận đấu dưới quyền điều khiển của trọng tài Tuyi và mặc dầu là trận giao hữu hai bên cùng vì danh dự nên sôi đã gành đua tạo lực.

Phút 26 Thavorpong rời lại lưới Đại II trong cú bắn loạn gác trước cho Thái.

Hiệp nhì bên Việt Nam vẫn giữ nguyên thành phần thì ngược lại bên Thái lại thêm Pradern và Vichai vào thay Somsak và Vichit.

Vào tái đấu Việt Nam lại dụng ngay cú phát bao đầu cho thế Thái chưa là chức cuộc phòng thủ chặt chẽ liền xua quân tấn công mau lẹ và liên phát thủ ấn của hiệp. Long nhận được banh của Quang mở vòng tâm rượt qua khỏi Chucha sải sân vào góc thủ môn Saravut gỡ bổ Hội Tuyển Việt.

Tỷ số 1-1 vẫn giữ đến chung cuộc và đó cũng đúng ý nghĩa của một trận cầu thân hữu.

Hàng ngũ hai bên :

THÁI LAN

Saravut, Chuchaeti, Anant, Yongyanth, Supbet, Vichai Somsak (Pradern), Udomsili, Aadang, Thavorpong, Frasern.

VIỆT NAM

Đực. Ngôn II, Mộng, Long II, Kéo, Thực, Thảo, Xé, Quang, Long I và Đức.

ĐẠI HỘI Thanh niên

BÌNH DƯƠNG.— Ngày 5-11-66 Tỷ Thanh Niên Bình Dương tổ chức đại hội Thanh niên toàn tỉnh mạnh dạnh trại Đại Hội «Bông sông» tại cây Sao quý ấp Phú Lợi xã Phú Hòa Quận Châu Thành Bình Dương.

Đúng 9 giờ 30 Trung Tá Tỉnh Trưởng ra quan khách đến. Thanh niên trại sinh tập hợp lại sân cờ để dàn chào Trung Tá và quan khách.

Trung Tá Lý Tông Bá nhơn danh Trại Trưởng tuyên bố khai mạc. Quốc Kỳ và Đoàn kỳ đại hội được kéo lên. Tiếp đó Trung Tá Trại Trưởng có vài lời ngỏ cùng Trại Sinh. Trung Tá khuyến khích trại sinh đây mạnh sinh hoạt trại đều kết quả tốt đẹp.

Tiếp tục chương trình Trung Tá Trại Trưởng đã quan khách thăm viếng các tiểu trại.

Chương trình trại tiếp tục bằng những cuộc vui và sinh hoạt học tập đến sáng ngày 7-11-66 bế mạc (DV B)

CHUYỆN MỖI NGÀY

● MÁCH LẺO và LƯỠI LÊ phụ trách

Tình thân Dân chủ

Nếu có phải bực mình vì cái chuyện mấy anh lính Mão gác buyn-dinh hay... « pho » ăn những người rồi bị phế mất xe tại đó, hoặc giả nếu có xôn con mất vì những anh « dờn chủ bếp », Yankee giỏn trùng cùng khai với... ai người công lý, thì người khó tánh đến đâu cũng phải chịu... cái tình thân dân chủ của Mỹ.

Thiệt tình cái tình dân chủ đó, hàng có chả chê được. Lưỡi Lê chẳng biểu ít giả, [illegible] cảnh trị, nhưng tiếp cái chuyện « mão » nhau hơi bật xon hơi phe Dân chủ và Cộng Hòa Mỹ, trong khuôn khổ... ăn hay xây đũng, nên phát... thêm nước dải.

Đây nầy, trước ngày tuyển cử Quốc Hội, Thống Đốc, Thượng nghị viện gì gì đó của Mỹ, lãnh tụ Cộng Hòa Nixon, đã lập vô Chánh phủ Dân chủ Johnson, đã... mãn một phát ra hồn.

Mẹ nó cưn Phó Tổng Thống đã « chơi » cưn sếp Tổng Thống đương kim là... đụng thủ đoạn mi dân hà đằng, tìm cách... lôn gạt dư luận khi tung ra cái tin Mỹ sẽ giảm quân số và bớt oanh tạc B-V. vào năm tới.

Đây nầy, tin Reuter cho biết, bảo Mỹ Nữu Ước Thời báo đã viết bài đã kích Chánh phủ Johnson lắm... rồi loạn tâm trí người Mỹ và chiến cuộc Việt Nam.

Phe đối lập « tấn công » thả giàn, báo chí công khai đã kích tơi bời Chánh Phủ... đã vận động tuyển cử, nhưng lão tướng Yankee Johnson lại... « phớt tình » như Ông Lã.

Nghĩa là... dân chủ, cứ mắn nhau... thả gì, miễn đừng làm rối loạn trật tự công cộng là được rồi. Mắn nhau như vậy, nhưng hễ « chạm mặt » nhau cái rụp thì cũng tay bắt mặt mừng như thường.

Dân chủ như vậy hằng ham mê được ! Đã ham mê còn... thêm nữa đó.

(Xem tiếp trang 4)

TRƯƠNG ĐẶC-BIỆT KỊCH TRƯỜNG

Đại hội Nghệ sĩ sân khấu Việt-Nam

CÓ NÊN CHẤP THUẬN SỰ NHẬP HỘI CỦA NGHỆ-SĨ có quốc tịch khác Việt-Nam đang phục vụ trên sân khấu Việt ?

Bài của LƯ THẾ NGHIỆP và TRẦN TỬ VẬN

Theo thể thức đã đăng báo và gởi riêng cho từng cá nhân và nghệ sĩ sáng ngày 6-11-66 San Vận động thành lập « Hội nghệ sĩ Việt Nam » tổ chức Đại hội tại trụ sở Hội Ái hữu Nghệ sĩ với sự tham dự khá đông của nhiều thành phần trong văn nghệ giới, như Chủ panh, soạn giả nghệ sĩ, kỹ gia Kịch trường. Trong số nầy người ta cho ý thấy có sự hiện của Cô Bảy Nam và cô Kim Cương vừa ở Pháp mới về nước.

Buổi đại hội diễn ra khá dồn dị Ban Kiểu Giang, sướng ngôn viên đọc Điều lệ gồm 23 điều để Đại hội thông qua.

Nhạc sĩ Nguyễn Bửu Ba vin vào 1 câu trong khoản nói về mục đích của Hội, Thay vì «Phát huy 1 nền ca kịch nghệ dân tộc » mà ra là : «Phát huy 1 nền Thi ca Và Nhạc Kịch dân tộc». Ý kiến nầy được chấp thuận.

Cô Bảy Nam yêu cầu rút đăng là «Bản dự thảo Điều lệ của Hội Nghệ sĩ V.N cần được sao ra nhiều bản gởi cho các văn nghệ sĩ đọc và nghiên cứu. Sau đó sẽ có cuộc thảo luận trong Đại hội. Cho đến như thế sẩy thì không thể nào thảo luận chính xác được ». Ban « Kiểu Giang trả lời rằng đại hội hôm nay chỉ có tánh cách lâm thời thôi. Ý kiến của cô Bảy Nam được giải quyết qua câu trả lời nầy.

Một câu hỏi gây sôi nổi

Kỹ gia Trần Văn Đức ra mặt cầu hội lâm để tài thảo luận sôi nổi : Nghệ sĩ có Pháp tịch mà phục vụ sân khấu V.N được vô hội hay không ?»

Có nhiều ý kiến tán thành sau : Cô Bảy Nam, soạn giả Thanh Cao và nghệ sĩ Thanh Tòn cho rằng : Nghệ thuật không biên giới. Vậy nghệ sĩ đã vùng phục vụ cho sân khấu V.N dù quốc tịch nào cũng được vô Hội và được hưởng trọn vẹn các quyền lợi như bọn cũ hội viên nào khác.

Bạn Hồng Công và kỹ gia Hoàn Ngọc nhìn nhận nghệ sĩ có quốc tịch khác VN được vào Hội, nhưng chỉ làm Hội viên không hoạt động nghĩa là quyền lợi bị hạn chế.

Nghệ sĩ Duy Lân bảo : Đó là vấn đề của cá nhân. Hãy để cho Ban Chấp hành nghiên cứu và quyết định sau.

Kỹ gia Thanh Được cần thận, phát biểu rằng : Hãy đo xét cụ quan chánh quyền như Bộ Nội vụ mới có quyền định chánh vấn.

Nghệ sĩ ở Trường Xuân nói thêm về trường hợp của kép Dũng Thanh Lâm đã anh hùng rằng : Trường hợp nầy rất hiếm có hoặc chỉ có một mà thôi. Vậy Đại hội nên quyết định cho qua nhập hay không, cho đừng tranh cãi mất thời giờ. Rất lại, vấn đề xét và Hội của ta mà nghệ sĩ ấy muốn gia nhập vì cảm tình hoặc để đóng góp vào tinh thần.. Với hội viên danh dự đi nhiên không được hưởng quyền lợi gì cả của Hội, mà chỉ được hân hạnh mang cái thể (Hội viên danh dự) và được quyền dự các đại hội mà không được biểu quyết cũng như không được tham gia bầu cử, ứng cử.

«Hội nghệ sĩ sân khấu VN»

« Hội Nghệ sĩ VN » nay đã được đổi ra là « Hội Nghệ sĩ sân khấu VN ».

Điều lệ đã đọc tại Đại hội ngày 6-11 vừa rồi kể như... thông qua.

Vì sau đại hội sẽ có một phiên họp riêng của Ban Vận động trong ngày gần đây để phân nhiệm thành Ban chấp hành lâm thời các Uỷ viên chuyên môn.

Người ta, đại hội 6-11-66 cũng chấp thuận một vài quyết nghị có đăng trong tương nầy.

vụ trên sân khấu Việt ?

Hãy để cho Ban Chấp hành nghiên cứu và quyết định sau.

Kỹ gia Thanh Được cần thận, phát biểu rằng : Hãy đo xét cụ quan chánh quyền như Bộ Nội vụ mới có quyền định chánh vấn.

Nghệ sĩ ở Trường Xuân nói thêm về trường hợp của kép Dũng Thanh Lâm đã anh hùng rằng : Trường hợp nầy rất hiếm có hoặc chỉ có một mà thôi. Vậy Đại hội nên quyết định cho qua nhập hay không, cho đừng tranh cãi mất thời giờ. Rất lại, vấn đề xét và Hội của ta mà nghệ sĩ ấy muốn gia nhập vì cảm tình hoặc để đóng góp vào tinh thần.. Với hội viên danh dự đi nhiên không được hưởng quyền lợi gì cả của Hội, mà chỉ được hân hạnh mang cái thể (Hội viên danh dự) và được quyền dự các đại hội mà không được biểu quyết cũng như không được tham gia bầu cử, ứng cử.

«Hội nghệ sĩ sân khấu VN»

« Hội Nghệ sĩ VN » nay đã được đổi ra là « Hội Nghệ sĩ sân khấu VN ».

Điều lệ đã đọc tại Đại hội ngày 6-11 vừa rồi kể như... thông qua.

Vì sau đại hội sẽ có một phiên họp riêng của Ban Vận động trong ngày gần đây để phân nhiệm thành Ban chấp hành lâm thời các Uỷ viên chuyên môn.

Người ta, đại hội 6-11-66 cũng chấp thuận một vài quyết nghị có đăng trong tương nầy.

Chúng tôi nhận xét...

Sự thật, không riêng gì cô kịch mà trong nhiều giới hoạt động khác ở VN có nhiều người hoặc có hai giống máu hoặc có quốc tịch khác V.N. Nhưng vì sanh sống trên đất Việt mà những người ấy đã xin hồi Việt tịch và lấy lại tên Việt bản gốc. Riêng DTL mác dù anh sanh sống tại đây, thế dưới nghệ bát VN tục là anh nói tiếng Việt như tiếng mẹ đẻ... và chưa chắc anh nói tiếng Pháp cho trọn 1 câu đúng mẹ luật—nhưng cho đến nay anh vẫn ôm cứng cái quốc tịch Pháp để trước hết, anh khất lấy cái tên Việt bản phạm thiêng liêng của 1 công dân VN. Đó là 1 điểm cần chú ý.

Và lại, bản Đại hội không quên rằng Hội của chúng ta đang xây tiếp thành lập mang tên là « Hội Nghệ Sĩ V.N ». Nếu bảo « nghệ thuật không biên giới» là ở trường hợp khác. Còn đối với Hội hà cớ mụt đích, có Điều lệ hẳn hòi lại là vấn đề khác. Cần cứ vô tình thân trường hợp Dũng thanh Lâm thật không đáng gia nhập Hội nghệ sĩ V.N.

Tuy nhiên, để tránh cho thể nhân tức càng» hoặc để khỏi bị trách móc là quá nghiêm khắc, đồng thời cũng để chứng tỏ rằng chúng ta vẫn nhìn nhận «Nghệ thuật không biên giới» Hội nên ghi thêm một khoản «Hội viên danh dự» để đón nhận sự gia nhập của những nghệ sĩ có quốc tịch khác VN hay ngoài nước là nghệ sĩ người quốc. Nói rõ hơn, đặt thêm thành phần «Hội viên danh dự», là điều mà rất nhiều hội đã làm, song đối với Hội nghệ sĩ V.N không phải ghi thêm như vậy là đã đơn nhận... một mình kép Dũng Thanh Lâm mà còn phòng hờ trường hợp các nghệ sĩ ngoại quốc có ấp đến viếng xứ ta và chán thành tiếp xúc với nghệ sĩ ta và Hội của ta mà nghệ sĩ ấy muốn gia nhập vì cảm tình hoặc để đóng góp hồ trí tinh thần.. Với hội viên danh dự đi nhiên không được hưởng quyền lợi gì cả của Hội, mà chỉ được hân hạnh mang cái thể (Hội viên danh dự) và được quyền dự các đại hội mà không được biểu quyết cũng như không được tham gia bầu cử, ứng cử.

«Hội nghệ sĩ sân khấu VN»

« Hội Nghệ sĩ VN » nay đã được đổi ra là « Hội Nghệ sĩ sân khấu VN ».

Điều lệ đã đọc tại Đại hội ngày 6-11 vừa rồi kể như... thông qua.

Vì sau đại hội sẽ có một phiên họp riêng của Ban Vận động trong ngày gần đây để phân nhiệm thành Ban chấp hành lâm thời các Uỷ viên chuyên môn.

Người ta, đại hội 6-11-66 cũng chấp thuận một vài quyết nghị có đăng trong tương nầy.

Hoàng sơn Việt và Chàng Ba

NGHE DÍA MỸ - CHÂU TRONG « HOA NHỚ THƯƠNG AI ? »

— Nhạc : NGUYỄN HỮU THIẾT

— Vọng cổ : VIỄN CHÂU

— Cổ nhạc : BẢY BÁ và NĂM CỜ

— Trình bày : MỸ CHÂU

— Sản xuất : Hãng HỒNG HOA

☆

— « Nhớ ngày nào, hoa trơi sắc khơi máu, một đôi hoa yêu "đầu ».

— « Nỡng kỷ niệm hoa đơn ấp trong lòng một đời hoa lượng lưu.

Vẫn theo nhịp điệu 2 — 4, Mỹ Châu đều đặn đưa khúc nhạc trên nhịp nhàng như nước mùa giang. Vì đầu lúc vọng cổ :

— « Hoa nhớ thương ai rụng rồi đài hoa thâm khi gió xuống cón lăng đung tanh hoa tàn... »

Rồi sang lối Hò nhịp :

— « Hãy nhặt giùm tôi những cánh rụng bên đông...»

Cơ là lướt đó khi còn pha «kịch tính » Mỹ Châu lấn lượt ca hết 4 câu 1, 2, 3 và 6.

Ngẫu-Thiết mượn đời hoa đã than thở duyên phận một đời bằng «Ban bạc mệnh. Viễn Châu cũng đưa vào đó mà đi sâu vào tình cảm, điền tả nỗi oán than của đời thiếu phụ vô chồng.

— « Ai ném viên cảnh hoa tàn.

— « Thương hoa ai cảnh lẻ trăn hoen mi.»

Hai câu kết thúc 6 đã làm nổi bật tâm tư ẩn qua lời tự thán của người đẹp trong ngày hoàng sắc phai tàn. Thính giả nghe mà cảm thương cho đời hoa, ấy là đời có gái trăm xuân mà lại không chồng chăn nỗi thời gian.

Mỹ Châu tiến mạnh nhưng...

Vài năm gần đây, Mỹ Châu lên như diều gặp gió, chẳng những trên thị trường nói. Chương trình nhìn nhận, Mỹ Châu đã tiến mạnh mẽ thành với lối ca dọc dào. Và chẳng tôi cũng nhìn nhận rằng, lần hồi Mỹ Châu khá triển cảm đi lần lần bằng lối Thầy. Ngược lại, sự điều luyện và kỹ thuật sắp chín, Mỹ Châu tỏ ra thông minh và có năng khiếu. Nếu trước đây ở đoàn « Ut Bạch Lan Thính Được » Cô bé Mỹ Châu ca có nét ngây thơ tiếng biết, nay Mỹ Châu đã thu thập khá nhiều ưu điểm của đàn anh đàn chị đi trước tiến.

Thế đó, nói cho vô đầu Vọng cổ: «Lưu động CÁNH hoa tàn»

Ở vào « Cảnh » Mỹ Châu chịu ảnh hưởng Ngọc Giàu rất rõ. Cũng như khi ca giữa câu gặp đầu «Sắc » Mỹ Châu hay nhấn mạnh và vận dụng « giọng cao » như Hùng - Cường. Và trình tuồng, Mỹ Châu cũng đàm mảng cân thư 5 « lo lo » như Mành Cảnh vậy. Điều nầy chẳng ai trách Mỹ Châu, như là Mỹ Châu cần quá trẻ, chưa thể có được một lối độc nhận sết đúng mực hoặc tìm dường hướng riêng rẽ cho mình. Thêm vào đó hình như Mỹ Châu không có hoặc không chịu — tìm một đường hướng luyện cho mình.

Điều đó như của Mỹ Châu ở đây như là khi dứt câu nhịt, xuống cung Hò qua hai đầu Trlc (BÁO-TỒ. Nếu chủ BÁO Mỹ Châu kéo dài câu trên thì chủ TỒ chẳng như như Mỹ Châu lại yếu đi mà hơi hụt nghe lại sống không phù hợp thanh âm bắt buộc. Cũng như nhịp đót câu 5 :

(Xem tiếp trang 4)

Nhân bài phê bình của ô. T.L trên báo T.Đ. về vở «Bơ Vơ»

« THỬ BÀN VỀ TRÁCH NHIỆM phóng tác tiểu thuyết »

★ Trường hợp nào có chuyện lạ : phê bình vở hát trên trang báo KT lại lôi tiểu thuyết ra mổ xẻ ?

● *Bài của LIÊM PHA*

Từ bao lâu rồi, chúng tôi vẫn giữ nguyên thái độ tránh đụng chạm với đồng nghiệp. Vì quan niệm rằng độc giả luôn luôn giữ vai trò «quan thẩm» và phán xét quan đối với những bài đăng trên báo, dù nhiều là độc Ký giả viết. Tuy nhiên, với tính thần tôn trọng ý kiến của người khác và thích sự cởi mở, chúng tôi thấy cần phải đóng góp bài của độc giả khi xét thấy những bài nầy hữu ích trên phương diện nào đó.

Vì vậy, hôm nay, chúng tôi đăng bài tái của Liêm Pha—cũng là người thích mến ca kịch» dưới đây. Mời bạn xem. T.TV

Trong số ra ngày 4-XI-66 phụ trang kịch trường của nhựt báo Hòi Đại có đăng bài của ông Thiết Lãnh phê bình vở «Bơ Vơ» vừa được trình diễn trên sân khấu TM-TN. Vở nầy phóng tác từ 1 quyển tiểu thuyết (cùng tựa) của Anh khẩu đã Thái thụy Phong và H thị-Nguyệt hợp soạn.

Văn thể nầy sân khấu ca kịch trước nay tôi vẫn thường xem hát và cũng có đọc những trang báo(độc biệt kịch trường», và tôi thật sự cũng vui khi được đọc qua «mpitáit» đúng đắng trang nhã sang sửa, đúng mức độ của cương vị «phê bình kịch trường», thật sự giúp ích cho người trong cuộc (đoàn hát soạn giả kịch...) và đạt định được chiều hướng hướng dẫn khán giả.

Trường hợp bài báo của ông T.L ?

Ở đây trái lại hoàn toàn 1 vẻ vì thế mà tôi mạo muội viết nên bài nầy.

Tôi thú thật là đã đọc nhiều lần nhưng vẫn chưa hiểu nổi «5 (năm) câu giáo đầu » của bài phê bình, ông T.L muốn nói gì ? Tôi biết rõ nó chỉ là một « triết thuyết mặt » lấy để trừu tượng » nào cả mà chỉ là những câu vẫn mở đầu của bài phê bình nhưng tác giả quá đầu quá kỹ lưu ra « bí ẩn » khiến cho người đọc cam chịu... thua.

Đoạn khai đề đã như thế nhưng khi nhập đề, tôi lại cũng ngạc nhiên hơn khi thấy ông T.L đã quanh đi vòng 1... cua khác hẳn với đau mắt tuồng hát «Bơ Vơ» của TT Phong và HTN phóng tác (đoàn trình diễn trên sân khấu TMTN. ông TL đã đem vở đang phê bình) mà lại đi kích liệt đến AN-KHÉ tác giả tiểu thuyết «Bơ Vơ» (được quảng cáo là thuộc loại tình cảm) và cả ông chủ báo T.S. Đọc giả báo T.Đ. (KT) tại con nhà bài báo mà bỗng trên « Ân Khé chỉ là một « cây viết » chuyên viết tiểu thuyết cho báo mà chưa phải là 1 nhà văn » (đầu ai cũng biết An Khê đã « thảo » cho báo và in trên chục cuốn). Nhưng đây lại chả đính dòng gì đến bài phê bình !

Có Phải đây là một nhầm lẫn ?

Đọc qua bài báo, có lẽ khách bàng quan ai cũng sững sốt. Vì đã tác giả « quảng cáo » ở đoạn chót là sẽ cho mổ xẻ thêm ở số sau (số K.T.T.Đ) nhưng đọc giả tiểu thuyết « Bơ vơ » chắc có ấn tượng phần đông khán giả mê cải lương và có xem vở « Bơ Vơ » của ông T.L. có lẽ cũng quá, nên rất. Và đọc bài, bày giờ là ngỡ rằng lần thứ hai, vì khán giả xem « Bơ Vơ » lại chác phải bỏ ra một « tệ » để mua tiểu thuyết « Bơ vơ » để xem AN-KHÉ viết ra sao để bị chê quá xá là chưa xứng ko » nhà văn » mà chỉ là « cây viết »! 1 1 1 Rồi phiền !!!

Nhưng phải chăng đây là một lầm lẫn » Vì giữa hai lãnh vực của tiểu thuyết và soạn phẩm ca kịch có vẻ gần có một khoảng cách khác biệt, giữa tác giả (An Khê) tiểu thuyết và soạn giả tuồng (TTP và HTN) vẫn là 2 người (3 đồng bào) khác nhau. Và ai cũng thấy 2 người sau (điều đình cả lẽ) phóng tác cho không phải cả 3 cùng phóng... sao.

Vậy thì ở bài phê bình (sau khi đọc giả lưu luận giữ vai trò «quan thẩm» và phán xét quan đối với những bài đăng trên báo, dù nhiều là độc Ký giả viết. Tuy nhiên, với tính thần tôn trọng ý kiến của người khác và thích sự cởi mở, chúng tôi thấy phương diện nào đó,

Trong số ra ngày 4-XI-66 phụ trang kịch trường của nhựt báo Hòi Đại có đăng bài của ông Thiết Lãnh phê bình vở «Bơ Vơ» vừa được trình diễn trên sân khấu TM-TN. Vở nầy phóng tác từ 1 quyển tiểu thuyết (cùng tựa) của Anh khẩu đã Thái thụy Phong và H thị-Nguyệt hợp soạn.

Văn thể nầy sân khấu ca kịch trước nay tôi vẫn thường xem hát và cũng có đọc những trang báo(độc biệt kịch trường», và tôi thật sự cũng vui khi được đọc qua «mpitáit» đúng đắng trang nhã sang sửa, đúng mức độ của cương vị «phê bình kịch trường», thật sự giúp ích cho người trong cuộc (đoàn hát soạn giả kịch...) và đạt định được chiều hướng hướng dẫn khán giả.

Trường hợp bài báo của ông T.L ?

Ở đây trái lại hoàn toàn 1 vẻ vì thế mà tôi mạo muội viết nên bài nầy.

Tôi thú thật là đã đọc nhiều lần nhưng vẫn chưa hiểu nổi «5 (năm) câu giáo đầu » của bài phê bình, ông T.L muốn nói gì ? Tôi biết rõ nó chỉ là một « triết thuyết mặt » lấy để trừu tượng » nào cả mà chỉ là những câu vẫn mở đầu của bài phê bình nhưng tác giả quá đầu quá kỹ lưu ra « bí ẩn » khiến cho người đọc cam chịu... thua.

Đoạn khai đề đã như thế nhưng khi nhập đề, tôi lại cũng ngạc nhiên hơn khi thấy ông T.L đã quanh đi vòng 1... cua khác hẳn với đau mắt tuồng hát «Bơ Vơ» của TT Phong và HTN phóng tác (đoàn trình diễn trên sân khấu TMTN. ông TL đã đem vở đang phê bình) mà lại đi kích liệt đến AN-KHÉ tác giả tiểu thuyết «Bơ Vơ» (được quảng cáo là thuộc loại tình cảm) và cả ông chủ báo T.S. Đọc giảbáo T.Đ. (KT) tại con nhà bài báo mà bỗng trên « Ân Khé chỉ là một « cây viết » chuyên viết tiểu thuyết cho báo mà chưa phải là 1 nhà văn » (đầu ai cũng biết An Khê đã « thảo » cho báo và in trên chục cuốn). Nhưng đây lại chả đính dòng gì đến bài phê bình !

Có Phải đây là một nhầm lẫn ?

Đọc qua bài báo, có lẽ khách bàng quan ai cũng sững sốt. Vì đã tác giả « quảng cáo » ở đoạn chót là sẽ cho mổ xẻ thêm ở số sau (số K.T.T.Đ) nhưng đọc giả tiểu thuyết « Bơ vơ » chắc có ấn tượng phần đông khán giả mê cải lương và có xem vở « Bơ Vơ » của ông T.L. có lẽ cũng quá, nên rất. Và đọc bài, bày giờ là ngỡ rằng lần thứ hai, vì khán giả xem « Bơ Vơ » lại chác phải bỏ ra một « tệ » để mua tiểu thuyết « Bơ vơ » để xem AN-KHÉ viết ra sao để bị chê quá xá là chưa xứng ko » nhà văn » mà chỉ là « cây viết »! 1 1 1 Rồi phiền !!!

Nhưng phải chăng đây là một lầm lẫn » Vì giữa hai lãnh vực của tiểu thuyết và soạn phẩm ca kịch có vẻ gần có một khoảng cách khác biệt, giữa tác giả (An Khê) tiểu thuyết và soạn giả tuồng (TTP và HTN) vẫn là 2 người (3 đồng bào) khác nhau. Và ai cũng thấy 2 người sau (điều đình cả lẽ) phóng tác cho không phải cả 3 cùng phóng... sao.

Vậy thì ở bài phê bình (sau khi

(Xem tiếp trang 4)

TRÊN ĐƯỜNG LƯU DIỄN CỦA MỘT ĐẠI BAN

CÔ ÚT BẠCH LAN VẮNG MẶT Tiền giàn đoàn « Dạ-Lý-Hương » mỗi đêm sụt 1 vạn đồng ?

của Phái viên B.M.K.T.

Chuyện cô Út Bạch Lan lâm gánh (Tân Hoa Lan) nay đã thành đề nhiên rồi. Hiện đoàn T.H.L. đã lo ăn tập để chờ ngày khai trường.

Như đã biết sau khi mãn gian kéo voi đoàn Kim Chung và trước khi lập đoàn Tân hoa Lan, cô Út đã có một trên sân khấu Dạ lý Hương của ông Hàu Xuân với tư khách một điều viên hết chiều.

Song có lẽ tròn lắm hầu qua 2 gánh (Hoa mùa Xuân và Dạ Lý Hương) Ông hầu Xuân nhận thấy nên đã gọi cô Út bạc chân thì không tiện. Vì cô Út đã giao kèo thì điều vẫn (sai chân) có thể vô thì hát buổi nghỉ hoài ! Và như vậy thì đoàn biết sao mà dám quảng cáo ? Nhưt là với một đàn chánh ca khách như Cô Út Bạch Lan, Do đó, ông hầu Dạ lý Hương mới nói cô Út kỳ tạm mật giao kèo 600 ngàn đồng để gọi là... bồi chác sự cố mất của cô Út trên sân khấu nay.

Trong thời gian giữa chân hát của Bạch Xuân người sẽ lương đem 3000 đồng, cô Út cao được quyền mua giám ưu tiên.

Đến nay, nghe như cô Út đã bồn trả số bạc 600 ngàn đồng cho ông Bầu Xuân rồi. Tuy vậy cô Út vẫn cần hát giúp cho D.L.H một thời gian nữa, trong khi đoàn T.H.L. của cô chưa chào đời. Nhưng, vừa rồi lại xảy ra chuyện Số là khi đoàn Dạ lý Hương đọa ra Vũng Tàu diễn 4 đêm và chuyện về Biên Hòa (Biên Hòa) 3 đêm với mục thông Thủ Đô (đề bán giao) thì đem thử ba tại Vũng Tàu cô Út vắng mặt làm đoàn phải nghỉ hát vì vai chính đã cả đồng không tìm người thay thế kịp. Vì, đêm chát đoàn phải nghỉ hoàn đề đọa về rạp Biên Hòa.

Tại đây đoàn cũng bán gần 3 đêm hát 4 vở theo thứ tự « Kiều Phong A Tỳ » «Cô gái Đồ Long» và «Chuyện 3 người» thì ngay đêm đầu cô Ut Bạch Lan cũng không có mặt. Chủ gánh tức nhiên không ban giờ chịu sự vắng mặt nầy vì đây quan trọng như cô Ut, nên đó mất gần giờ 10 ngàn đồng (Tuy vì 42 ngàn mỗi xuất chỉ 32 ngàn mất đem).

Kết trong tình trạng bết khá không người thay mặt Bạch Giêu đức Dạ Lý Hương đành chấp nhận và tìm người thế. Tối ấy đã tới Kim Ngọc thay cô Ut đóng rai A Tỳ. Vì không thuộc nên Kim Ngọc bắt đầu đóng gao trong-gin ngay và cả đã điền xuất cùng khoảng được tự nhiên.

Khán giả nhiều người tỏ ý hài lòng và thiếu Ut Bạch Lan nên đã tuyệt giữ kép, mà Chủ gian buộc Giám Đốc kỹ thuật sân khấu DLH phải lưu bảo và cáo lỗi cùng khán giả vì sự vắng mặt bất ngờ U.B.L.

Tuy nhiên, cũng có một vài người cho rằng đoàn (hay chủ giầu) lợi dụng tên tuổi cô Ut để lôi kéo khán giả. Nhưng người ta biết đâu bên trong chuyện vắng mặt của cô Ut có cái khía cạnh khác chức khác nữa, nếu không là người thân cận của gánh chăng làm sao biết được.

GÁC KỲ TỚI

Vì đánh chỗ đăng những tin cần biết cho bài mà thời gian thích sin tạm gác bài « **Góp ý kiến với Ánh chiếu Dương** » lại kỳ tới.

Vì đánh chỗ cho trương KỊCH TRƯỜNG, chẳng tôi sin tạm gác các bài thường jệ lại một kỳ.

KỶ - KỊCH NGHE điện thoại...

Allo, Allo

Chưa sao...

— Allo, allo...

— Vâng tôi là Kỷ Kịch. Ai nói ở đầu dây đó ? Cô có thể cho biết quý danh?

— Em là Phượng Liên muốn hỏi thăm bà Trần

— Ờ. Lúc nầy ông khỏe lắm. Mà nầy, cái vụ bị giựt ở An Đông vừa rồi đó, Phượng Liên bị mất bao nhiêu ?.

— Hai cả rả xoàn, một đồng hồ và 5 ngàn bạc, tất cả đó nào sẩy chi... Nương...chưa sao. Nghệ sĩ giữa nói chuyện nghề bình ghé.

Sơn Tinh cưới bà...Âu Cơ

— Allo, Allo...

— Kịch Sơn Tinh Bình Minh ?

— Đúng đó. Ông muốn chi và cô thể cho biết quý danh.

— Tôi là khán giả muốn hỏi chút chuyện.

— Vâng. Sẵn sàng.

Với giọng gay gắt, ông gần từng tiếng :

— Sơn Tinh cưới bà Âu Cơ hồi nào ?

— Ai nói với ông như thế ?

— Cánh hát « Nghĩa Hiệp » ở đình Bình Tiên hát như thế, Chuyện nầy xin ông thầy tuồng rà lớp giùm.

Tui chỏ nào phải như ai...

— Allo, allo...

Vâng. Cô Ông

— Kỷ Kịch đó à ?

— Ờ, tôi đây phải nghèo mà ham cho con đi kỷ giao kèo để lấy tiền rồi quên tình, bỏ nghề phản thân.

— Nhưng ông là ai ?

— Ờ, tui vẫn phải chịu đựng lời nọ tiếng kia đó thôi. Nhưng bị gió chuyện đa cả rằng... Hai đứa tụi mình cùng ở đó.

— Nương, ông là ai ? tại nó là ai ?

— Ở tại nó là Hồng Hạnh. Hồng Phước đã cùng ở với thầy Nin-Chau rồi đó Con tui bỉ Bỉ mà... Tui cho nào phải như ai...

— Tê ra... tía của tui nó.

«Gì giời ơi»

— Allo, Allo...

— Tôi, Kỷ Kịch nghe đây.

— Ở, giời, ơi... nam kịch chương mà lấy tin đó ạ.

— Thưa bác,tin gì thế ?

— Mình Kịch nhà tôi nó đã vẻ « Trăng mùa Thu » mà tăng kịch chương hồng hay à ?

— Đúng.

— Sao hồng loan tin ?

— Bởi vì tôi kẹp chánh kiểm giám đốc mới đái ban nay. Mình Cảm tuổi xuống hàng trong nào không loan tin là cảm tình với Mình Cảnh đã chặp.

— Thế nào nó hay lắm cơ mà

— Vâng tôi đã... Nhưng ngoài ra ông Bầu Long chưa cần các đại ban hồ hàng chưa, ca sĩ hát của Mình Cảnh Tiên đến mạnh ông nói nghe dàn cùy muốn bề con rày.

BaLê. Saigon

— Allo, Allo...

— Bình Minh kịch trường ?

— Đúng.

— Tôi,... muốn nói...

— Bà Tôi ơi. xin nói lớn vì khó nghe quá.

— Tôi.. Hà... Paris...

— À ừ, cô Phòng Hà ở Balê Đu chào cô Bảy. Lúc nầy chắc Cô khỏe lắm chớ ?

— Ừa, chưa ơi, thình không mà phát mập ghê, lên tới 14 kỳ vị chi 14... Ở Pari, Mộng ngoài ra ông Bầu Long chưa cần các đại ban hồ hàng chưa, phần trồi lạnh phải chuẩn phu là, mặc mùng tôi nên mỗi khi rả dường đi lâm trở ngại cho sẽ cô đó lắm.Cho người Việt mình gặp tôi hộ tường. ông tay không lỗ.

— Vậy là mừng cho cô. Và chúc cô lên thêm vài kỳ nữa.

— Mức dịch mà. Người ta rầu cuộc hết, không biết lấn cao cho nó xoáy cần đây, mà cho chác cái kiểu đó nữa... Hi Hi.

— Ờ, cô chuyện gì mà tớ Ba lẻ kêu về Saigon vậy cô Bảy ? Một tiếng thì đắt qua đây nói...

— Đi lấy nhớ quê hương quá. gọi về nói chuyện thăm chơi.

— Sao cô không về ? Bên nầy, nhiều người nhớ cô ghê.

Lại một tiếng thở dài qua dây nói...

— Ở... tôi dịuh cuối năm nay xin về, nhưng mà...

Vì xa xôi nên khó nghe quá. Và điện thoại cúp.

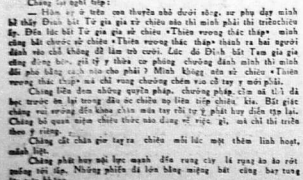

(41)

♦ Nguyên tác của KIM DUNG
♦ HÀN GIANG NHÂN dịch thuật

CHƯƠNG 10

Kim ô đao pháp

Lúc nầy Thạch phá Thiên tự mình lưu hội được điều đó, bất giác lòng mừng hớn hở như người phát điên.

Chàng bỗ ngẫm thầm :

— Hiện sự ở trên con thuyền nhỏ dưới sông, sự phụ dạy mình là thầy Đinh bất Tứ gia gia từ chiều nào thì mình phải thi triển liền Ky. Đến lúc bất Tứ gia gia sẽ chiêu «Thiên vương thác tháp» mình cũng bắt chước sẽ chiêu «Thiên vương thác tháp» mà hai người đánh nhau chỉ không để làm trò cười. Lúc đó Đinh bất Tứ gia gia cũng đồng hội, giả vờ ý thêm cơ phòng chưởng đánh mình thì mình đến phải hăng cách mà chống đỡ. Mình không phải chiêu «Thiên vương thác tháp» mà chỉ vung chưởng chém vào cổ tay ý mới phải.

Chàng liền đem những quyền phép, chưởng pháp, chân mà Ưu Đà học trước ấn lại trong đầu ra chiêu nọ liên tiếp chiêu kia. Bất giác chàng vui mừng đến khoa chân múa tay chỉ tự ý phát huy điển tịn lắm. Chàng bỗ quên những lời sư phụ dạy mình đề việc gì, mà chỉ thi triển theo ý riêng.

Chàng chỉ chân gió tay ra chiêu nầy lắc một thêm linh hoạt, mạnh lắm.

Chàng phát huy nội lực mạnh đến rung cây là rụng ào ào rớt mưa tơi tả. Những phiến đá lớn bằng miệng bát cũng bay tung lên hơn không.

Khi có phiến đá nào lại rớt xuống đánh đầu thì Thạch Phá Thiên hoặc vung chưởng quạt đi, hoặc lăng ngồi xuống bắt đề tránh. Tay ở sáu lần đụng thả ra chiêu với người khác.

Thạch phá Thiên càng hiểu điển càng hăng thêm. Những khối đá ở dưới đất nhỏ lớn tung lên mặt nhiều. Vì sau lần đầu tiên phương nhu hay tới, chẳng ngờ đến lấy đi hay sử trách một cách để dàng mà không hao tốn gì đến vốc lực.

CHƯƠNG 11

Thưởng Thiện Phạt Ac

Đột nhiên nầy tiếng lách cách vang lên. Một cành cây bị chưởng phong cực mạnh của Thạch phá Thiên đánh gãy cùng những viên đá kia đồng thời rớt xuống.

Thạch phá Thiên giơ tay trái ra đón lấy cành cây ngang 1 cái dây nhỏng bên đó hay đi rất xa.

Thạch phá Thiên vừng sức tự hỏi :

— Cứ đúng nay có khác gì kiếm chiêu mà Bạch Sư phó vừa sử bằng tay trái ?

Nghĩ vậy chàng lượm con dao chặt cỏ lên đúng tay trái sử chiêu «Lão chi hoàn tà» của Tuyết sơn kiếm phái cho tay phải ra chiêu «Trung gian chiết chiết» vô đúng chiêu thức.

Tay kiếm tay dao hai chiêu số nầy vốn xung khắc, nhau nhưng hai tay đồng thời phóng ra thì thấy tiếng gió rít lên veo veo, uy lực cực kỳ mãnh liệt.

Tay dao bên phải chàng chém vào cây bách to tầy miệng chén đứt làm đôi. Cành cây trong tay trái gió lâm kiếm phập vào một cành cây cùng mà lâm cho một miếng vỏ rất lớn đứt xuống.

Thạch phá Thiên chích qua lại nói tình hình là trên đây mà thôi. Chàng lấy làm lạ cho mình sao quay cuồng hay phòng chiêu kỳ khôi quái đến lẽ nào cũng chẳng sự ai cười mình.

Chàng liền một tay cầm dao chặt cỏ một tay cầm cành cây nửa tít lên cho mình thấy thêm đề ý đến dao chiêu kiếm thức chi chỉ hết, để miễn chàng ra chiêu chẳng vào chương phép nào.

Nhưng nên biết rằng vô thuật các môn phái trong thiên hạ thì bước đầu tiên từ sở không rất mới đi đến các thế vô.

Cứ các tiền nhân có thông minh bao nhiêu mà thông thiên cũng không hão các vị phải theo một quy phép nhất định.

Thạch phá Thiên vô tình đã luyện được một công thượng thừa; lại trải qua mấy vị cao thủ vén luyện ghê-nhiều mặt đều những sự rèn luyện cho chẳng khéo mà một cần bất nào. Bây giờ chẳng không suốt rạng rất thêm những điều sở học vô tận, nhiên sáng chế ra được nên công phu tế kiếm hiểu đao. Công phu mấy cần bảo » Tuyết sơn kiếm pháp và Cầm Ký Kỳ Đao pháp thêm vào và công của Tạ Yên Khách, Đinh Dang, Đinh bất Tứ vừa chẳng Thạch Thanh. Có điều chiêu số không nhất định thành ra uy lực tự mình kịt, mong cho chiêu chỗ sơ bộ.

Thạch phá Thiên không định tâm sáng chế vô cùng, đi nhiên những không nghĩ tới chuyện đất danh tự cho chiêu thức nầy. Dù cho chẳng có muốn đặt tên mà chẳng chẳng biết một chữ nào thì cũng không đặt nổi.

Chàng càng luyện nội lực càng gia tăng chẳng thấy nội lực chỉ hết, Mái đến độ bụng đói quá rồi lên ăn lên, chẳng mới dừng tay. Chẳng nhìn đến con thỏ chết thì nó đã bị chán chẳng xéo lên nát nhừ không kẻ được nữa. Chẳng đánh đi trây mấy quả thì đã ăn cho đỡ đói.

Thạch phá Thiên vừa hy vọng sẽ bắt gặp con Ưu Đà chỉ cần quay tay lại. Chẳng liền chạy vào trong động để thêm thích. nhưng nào có thấy tăng tích hai người đâu ?

Trời tối rồi. Chẳng liền ở trong động dành mặt giấc ngủ ngon lành.

Thạch phá Thiên ngủ đến nửa đêm. bỗng nghe bên sông có tiếng « reac reac » như sẽ lạo. Nội cùng chẳng đi cao cường. thình giác nhiều vô cùng linh nhẩn.Chẳng đang phát lên theo tiếng đông chạy ra bờ sông.

Dưới ánh sao lờ mờ chẳng nhìn rõ 1 con thuyền lớn ấp vào gần bờ và không người trong đó.

Thạch phá Thiên vô tình nhớ ra thầy Đinh bất Tứ nên không đến mọi người trên sẽ phá trước. Chẳng liền thực người lại nhẩy vào sau gốc cây.

— Bằng chẳng nhẩy tiế

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Số 58 — ● Nguyên tác TRẦN THANH VÂN ● Dịch giả HÀN GIANG NHẠN

HỒI 18

Ngoài kiếm trủng mây sầu gió thảm

Một tiếng la hoảng vừa vang lên thì thấy một bóng người bị văng ra như tên bắn rớt xuống đất. Nước đám tóc bọt lên rồi biến thành từng vòng tròn loang rộng ra bốn mặt. Thế là người đã hoàn toàn mất tăm không trở về nữa.

Võ Hồn lão nhân thở dài nói :

Có vậy là hết đời một tay kiếm thủ đệ nhất của Phái Võ Đương. Thật không may cho lão. Giá lú rớt xuống bờ đầm thì tuy cũng lực bị mất hết nhưng còn bảo toàn được tính mạng. Lão bị rớt xuống giữa đầm thì thì chẳng không còn.

Phi Kiếm thất kinh nói :

— Đã lão có bị chặp ngộp, rồi thì thế cũng nổi lên chớ mất đi đâu được ?

Võ hồn lão nhơn đáp :

— Người không thấy mà sao, Nước đầm nổi lạnh buốt, thân xương, đến lông chim còn chẳng nổi lên được. Nhu không thể thời bơn đệ tử Phái Võ Đương hiện diện tại đây có đã đưa trên mười người mà sao không ai dám lúp xuống cứu lão lên ?

Phi Kiếm la lên một tiếng :

— Ủi chà !

Chàng sợ run lên. Đột nhiên mặt trần cười quái gở vang lại, tiếng cười khiến người nghe phải đinh tai nhức óc, lại khiến cho bao nhiêu tiếng huyên náo đều im lặng.

Bỗng thấy một lão già cóc đầu, mình mặc áo trường bào nâu gió, tóc bạc đã đến bên bờ đầm.

Quần hào vừa thấy người này đều đạt cả ra hai bên để nhường lối, Ai nấy đều lộ vẻ khâm khiếp.

Doãn khất Phàm « ồ » lên một tiếng rồi nói :

— Lão ma đầu lại đến đây nơi rồi chăng ?

Phi Kiếm nghiêu đầu đi hỏi :

— Hắn là ai vậy ?

Doãn khất Phàm đáp :

— Hắn là khét Phái Nhân Ma, một nhân vật hung tàn nổi tiếng trên chốn giang hồ. Hắn chẳng phân biệt kẻ lớn người đỏ bàn tính bì nó thất thường, thích ăn trái tim người. Hắn coi sự sát nhân như thể trò đùa. Nhưng bình thời hắn ít khi lộ diện, ở chỗ tông quyền.

Hai người còn đang nói chuyện thì xích Phát Nhân Ma đã đến ngoài Hắc thạch kỳ trận.

Xích Phát Nhân Ma tóc đỏ dựng ngược lên. Áo trường bào ngũ sắc của lão phồng lên như quả cầu. Song chưởng hắn vung ra xô đẩy luồng hơi khí, bắt tên tiếng ầm ầm như gió cuốn quét vào kỳ trận ! Lão thay là vòng kình lực khắt tâm động phách thổi vào rừng đã đột nhiên mất tăm chẳng thấy phân dòng chi nhánh.

Xích Phát Nhân Ma quay lại đảo mắt nhìn quần hào một lượt.

Đột nhiên hắn tung người lên trên không lượn một vòng tựa hồ con chim không lồ rồi hạ xuống một tầng đá cao chừng hai trượng thẳng cái bẫy đã biến vào trong rừng đá.

Mặt xác qua, hai khắc qua : Vẫn chưa thấy động tĩnh gì. Trong đám quần hào có người khẽ nói :

— Chẳng lẽ lão ma đã tiến vào kiếm trủng rồi ư ?

Giữa lúc quần hào còn đang nghi ngờ thì Xích Phát Nhân Ma từ thạch trận loạng choạng chạy ra. Hắn la lên một tiếng.

— Ủi chao !

Rồi gã lăn ra, Chân tay hắn co quắp lại, dây lên mấy cái rồi không nhúc nhích nữa.

Xích Phát Nhân Ma là người duy nhất không bị liệng ra chưng hão lại chết rồi.

Quần hùng tới tấp quây quần lại xem thì thấy Nhân Ma thì không thấy thương tích chi hết, chỉ có ngũ quan ứa máu. Hiển nhiên hắn bị một luồng chưởng lực những khiếp lâm cho đột tâm mạch mà chết.

Lão ma này lừng danh võ lâm về môn Ngũ lôi thần chưởng. Thế mà hắn lại bị chết về chưởng lực người khác.

Từ lúc hắn phát chưởng đến lúc hắn phi thân tiến vào trong trận thì không như hắn đã biểu thế trận. Sau khi bị thương trí mang hắn còn biết đường chạy ra ngoài trận để chống minh đến đó.

Trận thế đã kỳ ảo mà bên trong còn ẩn phục những nhân vật hàn lâm phi thường. Quần hào thấy thế đều lộ vẻ chán nản. Một người rồi hai ba người lực tục bỏ đi.

Phi Kiếm đường như sắt đã mất nghe :

— Bọn họ biết chưởng khó khăn nên rút lui rồi.

Đột nhiên một bóng người tiến đến trước chàng, lên giọng rất quyền rũ :

— Quý Mỹ Nhân ! May lại gặp đây.

Phi Kiếm đưa mắt nhìn ra thì người mới đến đó chính là Võ hồn nữ thay đổi thái độ lăng mạn. Nàng nghiêm nét mặt nói :

— Quái mỹ Nhân ! Việc đem thủ cấp lão ma đi mừng ta đã phải đáp ho xong rồi, người không thể hiểu ta nữa chứ ?

Phi Kiếm nói :

— Tại ba vui lòng vì việc được gặp cô nương, nhưng tại ba hy vọng từ nay trở đi cô nương đừng giết kẻ vô tội.

Võ hồn nữ thấy nhiên đáp :

— Vì điều này ta không thể theo người được, Ta muốn báo thù cho đệ tử Phái Võ Đương hiện diện tại đây có đã đưa trên mười người mà sao không ai dám lúp xuống cứu lão lên ?

Phi Kiếm la lên một tiếng :

— Ủi chà !

Chàng sợ run lên. Đột nhiên mặt trần cười quái gở vang lại, tiếng cười khiến người nghe phải đinh tai nhức óc, lại khiến cho bao nhiêu tiếng huyên náo đều im lặng.

Bỗng thấy một lão già cóc đầu, mình mặc áo trường bào nâu gió, tóc bạc đã đến bên bờ đầm.

Quần hào vừa thấy người này đều đạt cả ra hai bên để nhường lối, Ai nấy đều lộ vẻ khâm khiếp.

Doãn khất Phàm « ồ » lên một tiếng rồi nói :

— Lão ma đầu lại đến đây nơi rồi chăng ?

Phi Kiếm nghiêu đầu đi hỏi :

— Hắn là ai vậy ?

Doãn khất Phàm đáp :

— Hắn là khét Phái Nhân Ma, một nhân vật hung tàn nổi tiếng trên chốn giang hồ. Hắn chẳng phân biệt kẻ lớn người đỏ bàn tính bì nó thất thường, thích ăn trái tim người. Hắn coi sự sát nhân như thể trò đùa. Nhưng bình thời hắn ít khi lộ diện, ở chỗ tông quyền.

Hai người còn đang nói chuyện thì xích Phát Nhân Ma đã đến ngoài Hắc thạch kỳ trận.

Xích Phát Nhân Ma tóc đỏ dựng ngược lên. Áo trường bào ngũ sắc của lão phồng lên như quả cầu. Song chưởng hắn vung ra xô đẩy luồng hơi khí, bắt tên tiếng ầm ầm như gió cuốn quét vào kỳ trận ! Lão thay là vòng kình lực khắt tâm động phách thổi vào rừng đá đột nhiên mất tăm chẳng thấy phân dòng chi nhánh.

Xích Phát Nhân Ma quay lại đảo mắt nhìn quần hào một lượt.

Đột nhiên hắn tung người lên trên không lượn một vòng tựa hồ con chim không lồ rồi hạ xuống một tầng đá cao chừng hai trượng thẳng cái bẫy đã biến vào trong rừng đá.

Mặt xác qua, hai khắc qua : Vẫn chưa thấy động tĩnh gì.

— Vì điều này ta không thể theo người được, Ta muốn báo thù cho đệ tử chết oan thôi.

Phi Kiếm chưng hửng một lúc rồi nói :

— Võ Tướng công tử bị giết rồi. Cô nương đừng kiếm hắn nữa.

Võ Hồn nữ sững sốt hỏi :

— Sao ? Ai đã giết hắn ?

— Xin thà thứ cho tại ba khó mà thể trình bày được. Kẻ đã ba thì là một người đàn bà.

— Ủa !

Võ hồn nữ lộ ra nét mặt buồn rầu vì không được chính tay mình ba sát Võ Tướng công tử.

Mặt trời đã về tây. Bỗ đầm lặn đam Quần hùng đã lục tục lui tới hết, chỉ lão tên cóc cô đầu mặt người.

Thế thảm nhân tế là những rai cảnh đã mất hết công lực. Dù muốn cất bước bo cũng cần phải có người nâng đỡ. Những người này ngồi ủ rũ buồn tiếng thở dài não ruột.

Giữa lúc ấy Phi Kiếm đột nhiên cảm thấy có những tia mắt oán độc chiếu vào mình, chàng đảo mắt nhìn hết một lượt thì thấy bảy tám bóng người đang từ từ tiến lại. Người đi đầu là một lão chốt mắt ác đen, lưng đeo một thanh kiếm lớn hình thù kỳ dị. Trong con mắt độc nhất của lão lấp lóng những tia hãn độc kinh người. Lão chính là tuần sát tổng giám Cao hầu son dưới trướng Kim nguyệt minh. Mới đây lão đến hàng thăm nhà Thân nữ để do thám thế Kim, thọc ma nữ xuất hiện. Lão sợ quá phải tuần lênh sáng ra mặc một nhà.

— Kẻ thù chạm trán, Cao hầu son con mắt đã ngầu cất giọng the thé nói :

— Quái mỹ nhân ! Bữa nay nhất định người phải chết.

Phi Kiếm lạnh lùng đáp :

— Cao hầu son ! Ta chỉ chính người sẽ phải chết trước.

Cao hầu son đảo mắt nhìn mấy người kia rồi lên tiếng.

— Võ hầu lão nhân ! Võ hồn nữ !

(CÒN NỬA)

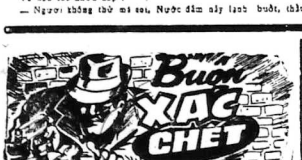

● XUÂN TÔNG phỏng tác

(Số 58)

CHƯƠNG III

Những xác chết tên tuổi và không tên tuổi.

Vừa nghe hết câu chuyện Cẩm Hà rưn rẩy và sợ sệt lắm — Không rõ rất vách xuống đất, vội chạy lại ôm lấy bà Robert và thì... Hai người ôm nhau thất thơ.

Đến lý bà Robert và Cẩm Hà nghĩ chung trong phòng cho đỡ lẻ loi, sợ sệt.

Và vậy bà Robert tại khu «Champ-Elysées» làm chủ nhà an ninh Pháp vài ngày, mà vẫn chưa tìm ra nguyên nhân.

Xét ông Robert được đem giải phẫu và có công an mổ cuộc điều tra, và khi hết được ông Robert liên hệ với chế Phát chủ hàng «Thông Minh» thì nhiều giả thuyết đã được đặt ra.

Sau khi bà Robert được phép làm ma chôn chồng, thì bị cô công an mời lên nhiều lần nhưng bà đều có biết gì hơn. Vì vậy, bà Robert đã khai dối khai nhơ vậy :

— Ông Robert vẫn chế Phát là bạn thân, vì khi ông Robert bị ốm thì chế Phát có giúp đỡ... nên lúc ông ấy bảng Robert mời anh Cẩm Hà đến ở.

Nhưng dưới ý nhận xét của nhà hữu trách thì nói vậy không đoán giảm nhẹ vậy, vì có rất nhiều lý do, mà mục đích chính trị không phải là không có...

Bà vậy, viên phòng đốc số an ninh Pháp đã ngăn biết phát một nhân viên tên là thanh tra V... theo dõi nói vụ...

Chàng Cẩm Hà giống bà theo dõi kỹ, đầu là trên thực tế, có chưa biết gì hết nhiều vậy...

Cô nhà đơn đã của bà Robert đã bị nổ an ninh đưa ngồi và bao vây rất nhiều nơi khác đến.

Tay Nữ Cẩm Hà cũng đã biết, vì vì vậy nên lần cần liên lạc với Tổ chức ClaHà đã phải đúng kế hoạch khác để đánh lạc hướng vụ theo dõi của số an ninh Pháp.

Một buổi tối nọ, khi Cẩm Hà vừa ra khỏi nhà — vẫn nói dối là đi coi, thì bà Robert lên đi theo, vì thật ra tay ngày ông Robert chết bà chẳng Cẩm Hà có vẻ khác đến bao, để đặt bao nên đàn ra nghi ngờ.

Đi là chưa kể một bữa nọ, bà vô tình lượm được một lá thư có những giòng chữ sau đây :

— Chờ C.H (tức Cẩm Hà) tại đường 46...

Xem xong, bà Robert lại đã nguyên ở chỗ cũ để Cẩm Hà khải sanh nghi, rồi để tâm nhận xét và theo dõi.

Bà Robert bèn cho hắt tâm thì nghi hoặc cái chết bí thảm cũ, những mình có chính lúc ta gặp đến Cẩm Hà, mới có gái Á Đông mà bà con thân như người ruột thịt trong nhà.

Chính Cẩm Hà cũng thấy giữa bà Robert và mình không của đến lớn, thật ra như vậy, Cẩm Hà hai người cùng có giữ thái độ bỡ ngỡ để khám làm nhiều lòng khác.

Nay nhờ lá Cẩm Hà đã đi đến ý để giúp bác sĩ Nguyễn Hà (người bác sĩ thân vô ước) theo lịch của Tổ chức.

Số Robert có tìm hiểu và cũng biết rõ như vậy cho nên bà vẫn...

— Mọi có gái như Cẩm Hà tại sao lại thường đi lại với một bác sĩ tài danh có nước ở nhà bác sĩ Nguyễn Hà ?

Và kể từ bữa nọ, tiếp bà Robert và khải nhà là Bà Robert theo dõi, nhưng bà vẫn chưa tìm ra điều mà bà mong muốn, nghĩa là bà chưa tìm thấy một sự liên hệ gì giữa cái chết bí thảm của ông Robert và bóng dáng thân lén của Cẩm Hà với bác sĩ Nguyễn Hà.

Trong thời gian trực tiếp giữa bác sĩ Nguyễn Hà và Cẩm Hà có đặt lần quen với Võ Hồng và Mai Chi hai thân tử của VNgôi qua đề trong cái bác sĩ Hà.

Cẩm Hà đến với bác sĩ Nguyễn Hà nói tư cách một nữ sinh hà viên để học hỏi thêm. Bà là sẽ người, chẳng bỉ trong thì Cẩm Hà lại được bác sĩ Nguyễn Hà hết sức nể nang và có vẻ khách trong nữa.

Điều sắp chính Võ Hồng và Mai Chi cũ đều hiểu nhà vẫn chưa biết rõ.

Cẩm Cẩm Hà thì do biết rõ đã nắng được mối bí bác bực hình sở chính là vì Tổ chức đã cho bác sĩ Hà bạn vai trò quan trọng của Cẩm Hà.

Vai trò ấy là khi bác sĩ lên phi co về nước thì phải trao lại tất cả hồ sơ để mình nhà cho bác sĩ cho Cẩm Hà giữ.

(CÒN NỬA)

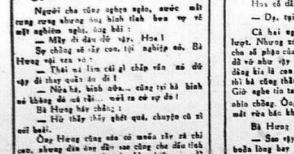

● Tiểu thuyết của DƯƠNG TRỪ LÀ

Số 58

8.

Người cha cũng nghe ngẩn, nước mắt rưng rưng nhưng vẫn hình tình hơn vẻ mặt nghiêm nghị, ông hỏi :

— Mấy đi đâu đó vậy, Hoa ?

Sợ chồng sẽ cấp con, tội nghiệp nó, Bà Hoàng vội nói :

— Thôi mà lên cái gì chấp vấn nó đó vậy ? Ai thay quần áo đi !

— Nhà bà, hình nhân... cũng tại bà hình nó không đi cái rồi... mà ! ...

Bà Hoàng bẽn chẳng ;

— Hừ thôi thấy ghét quá, chuyện cũ xí coi hoài.

Ông Hoàng cũng nói có nước thy rồi thôi, nhưng đàn ông đâu cần cũng chẳng đến chín hơn, vả, cũng cần cho Hoa biết vợ đã nghĩ đến riêng cái gia đình, còn ông chỉ nói vài câu lấy lệ rồi đi chay quần áo, rồi mặt vẻ người vào bàn ăn cơm với mọi con !

Trong bữa ăn, ông bà Hoa :

— Con vẫn tàn đình đây thấy cho ba biết trước đặng ba đi đón !

Tính thương của người cha đã hiện lên qua câu nói đó. Hoa vẫn đang bối bối, nàng sẽ vẫng lại vội nói thế nào thì được mọi nhà thoáng, cha thương yêu. Nàng đáp thật ngắn :

— Dạ, cũng không có trình trước, thành ra con đành đây thăng hãy.

— Rồi chúng con trở lên nhà ?

— Dạ thôi, con ở lại với ba mẹ luôn.

— Ủa.

Bà Hoàng cũng chẳng hỏng nhìn con gái. Bà có hơi gương miệng khi thốt câu :

— Nhỉ chu... chẳng Hoa...?

Hoa cố đầu tiếng khác đáp :

— Dạ, tại con thích như rồi !

Cả hai người gió chẳng hoàng riêng thở dài một lượt. Nhưng sớt ra bao hàn là người mẹ, bà thương cho số phận của người con gái, vì lại nên đường đã vô nhân vậy ? Dẫu bà chẳng biết nhân nhân đang kia là con rể, nhưng đã ta ở với con gái bà, thì bà cũng thầm mức người cha đáng xuân trên. Giờ nghe tin tan ở bà người nhà bỗng vậy, đưa mất nhìn chồng. Ông Hoàng chẳng nhìn đáp lại bà bằng đôi mắt vừa bức khoăn, vừa lo ngại thương con.

Bà Hoàng chẳng đắn đắn :

— Sao vậy, vợ chồng ta ở với nhau, có chuyện gì buồn lòng hay không phải thì giấu ấp, sao lại để bà vô, đâu có đi đẹp gì con ?

Hoa không đến được nữa, cực đầu xuống và bật lên thành tiếng khóc thảm thiết.

Ông Hoàng cần nhắc vợ !

— Thôi chuyện gì thì để trưa chiều mọi con bây lớn vợ nói nhau. Bây giờ bà ta sơm đi, Chuyện đâu cho có đó ! Đừng có khóc lóc rồi hỏm con mất ngon.

Bà Hoàng cũng dịu đàng :

— Thôi, ăn cơm đi con. Gì đâu mà khóc. Bộ con không thương ba mẹ sao ?

Sự thương yêu chín chuông của cha mẹ, làm cho Hoa như chìm lắm vào lòng hạnh phúc êm ấp của gia đình. Nàng suốt nước mắt rồi đã cơm cho đang bà Hoàng vui vẻ. Nhưng lòng nhỏ bé khoan thai nghĩ, không biết phải nay được đang lắm gì ? Chàng ăn cơm ở đâu mấy ngày nay ? Chuyện giữa chàng và thầy Ba đã đến nỗi tan tác. Dẫu sao đã cũng là chồng mình. Hoa nhớ thầy mình đã qua nông nây ra đi thì mọi việc chưa giải xếp là thôi.

Đêm nay, Hoa lại nghe một lần nữa tiếng quả khoang chung lên nhỏ quan thuộc và gần gũi kơn. Tiếng kêu lên con xuyên của ông thợ bạc ở đây đã điện thích nhà Hoa hai cần vẫn tôn. Tiếng nào thế của đi Hai ở khích rách nghe rõn rụt. Tiếng đại nước ở sau nhà.

Tiếng ho hen của người già cả và đau cổ, tiếng gỡ thở khác yên thương.

Vì ở nhà một tuần lễ sau khi đi thăm bà con thân thuộc Hoa bết đầu nghĩ đến cảnh cũng. Nàng vẫn mơ :

— Mẹ ơi, con đi xin việc làm nghe mẹ.

Bà Hoàng bỗi lại :

— Con tính đi làm đâu bây giờ. Hay là nói với ba con, đem vô sở đăng đang làm coi được không ?

Hoa không đồng ý :

— Thôi thôi bước nay đi làm công chức thì chết rồi, mà nghĩ coi một ngày làm việc 8 giờ đăng hồ lương chỉ đủ đi ăn vô may mắc thì làm gì được ?

— Con nghĩ sao ?

— Dạ làm hàng tư, bước là đi buôn bán.

— Biết ở đâu bây giờ ? Hay là con đến nhờ cậu Thành coi ? Lâu rồi, mà cũng không được tin gì của cậu.

«Thành» ! Hoa kêu nhỏ trong miệng. Từ hôm sẽ bên nay, mấy lần Hoa muốn hỏi thăm mợ về Thành, nhưng không biết tại sao nàng lại ngượng miệng không thể nói ra. Một mai lần Hoa đọc tin đến Thành, rồi lại cũng thôi. Lòng người bên nam quả biết cô con như vừa hay đã đã thay vài - Không phải Hoa sợ Thành không tiếp nhưng tiếp miền cường Hoa cũng sẽ thấy buồn tiu lắm.

Bà Hoàng vẫn tính tiếp :

— Không biết cô chuyện gì, mà lắc con mới đi, cậu Thành tới đây tìm con hoài. Có lẽ cậu ta đã nghĩ giúp đỡ gia đình mình, mà tự chối và cho con mợ có lẽ vì vậy cậu Thành buồn mà không đến đây nữa.

Hoa cố lắm tính :

— Mà đến nhơn vậy phải chăn. Thy ra người ta lần đến sau cũng thôi mình trả không được ấy nữa hoài lý lắm !

Người mẹ nhìn con đa xét :

Mà nghĩ nói bắt đi, con giới thiệu qua Thành với ông Phát nhà không ?

Hoa giựt mình :

— Sao mẹ biết ?

Bà Hoàng mỉm cười :

(Còn nửa)

♣ Truyện dài tình cảm của SI TRUNG

(Số 58)

CHƯƠNG III

Bà chủ nhà gần giọng :

— Chuyện gì cho lại sợ bà đến nước đó chứ ? Cô thanh quýnh, cho luôn phép kia cô ? Câu Nguyên tối thấy cô xem đi có bắt trước đi nhờ chánh quyền bắt rồ, cho chứ

Nguyên nghe lên, cười lạt :

— Vô ích lắm bà chủ ơi ! Không có hiểu quả gì đâu !

— Tại sao vậy cho ? Mọ làm tôi ông gì mà chu...

Nguyên cướp lời :

— Bà không thể hiểu nổi nên khác của chuyện này đâu. Rốc rồi, phớt tạp lắm bà ! !

Đoan, chẳng bước lên cầu thang, bà chủ nhà gọi với theo :

— Cậu Nguyên ! Cậu...

Nguyên đứng bước, ngó xuống nói nhanh :

Họ làm lớn lắm ! Lớn hơn cả ông cả nữa !

Rồi chẳng tiếp tục bước thẳng lên các bà chủ nhà sững sốt nhìn theo chàng ; bà không thể hiểu nổi câu nói tối nghĩa của chàng đang dương đầu với một thảm hoạ vượt quá sức chịu đựng của mình !

Lẽ bước vào cửa buồng đin rồi đây lại vẫy tay chào gã con trai đang ngồi yên sau tay lái chiếc xe hơi mui trần. Nàng đưa tay lên miệng hôn gió, đoạn bước bà đi lên cầu thang.

Anh bảy chà gác đen tươi cười bỉ ổi với theo bằng một giọng lả lơi :

— Tối nay cả Lệ cho ông đó «tuột dây» hả ?

Lệ rên vai đáp :

— Cho «tuột dây» luôn !

Anh bảy chà bèn thấy y hay khỏi hai của Lệ nhất là vì mốn mộ sắc đẹp của nàng nên anh không tỏ ra hèn giận nàng mà còn cười bỡn với nàng nữa. Lệ phẩng tưng hai nắc một cho mau hết cầu thang độc đáng. Nhờ tới lời than thở của Hương ban chiều, nàng thấy nóng nóng muốn gặp mặt Hương vì sự người bạn gái đau khổ kỳ đã bỗng nàng mà đi mất rồi !

Nhỉ lo sợ đó như đường cơ cực mà sở thức đây nàng bước đi thoãn thoắt giữa hành lang vắng vẻ đìu hiu, nàng có cảm giác như gót chân mình không chạm vào sàn gạch.

Lệ vừa gõ cửa phòng thì đã nghe tiếng Hương hỏi vọng ra :

— Ai gọi đó ?

Lệ mỉm cười rụt rưỡng. Như vậy là yêu trí rồi! Hương vẫn còn ở lại. Không cần lo sợ nữa. Lệ nhủ thầm như vậy: niềm tin yêu bắn rõ trong ánh mắt nàng.

Biết Hương đang buồn, Lệ tìm cách phá nàng cho vui, nàng giả giọng dân đàng hồi lớn :

— Cô chủ nhà ở nhà không ? Mở cửa mau lên.

Không nghe tiếng Hương đáp lại. Lệ biết chắc là Hương đang kinh hoàng đang trố mắt nhìn đăm đăm ra cửa phòng. Hình ảnh đó làm cho Lệ muốn cười phá lên. Nàng bụm miệng, hồi tiếp:

— Sao không mở cửa ? Mở cửa mau lên.

Cô tiếng đẹp khua động bên trong. Lệ gằn giọng :

— Định chay trốn đó hả ? Lẩu cao lắm đó nhé. Nhảy xuống tẻ gãy gió đó.

Hương tiến sát lại cửa, run giọng hỏi vọng ra :

— Ai..!. ai đó ? Muốn hỏi... chuyện gì ?

Lệ cố lấy gân cổ quát lớn :

— Khám nhà ! Xét tù khai gia đình. Mở cửa mau lên !

Nàng nghe rõ tiếng kêu hãi hoảng của Hương vẳng lên ở bên trong. Vừa lúc đó, phía sau lưng nàng vài ba cánh cửa phòng bỗi mở Hương quay lại thấy đầu người lấp ló, những cặp mắt ngờ vực, sợ sệt nhìn lão liên vì phía hai đầu hành lang.

(còn nửa)

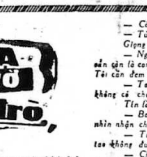

— SỐ 58 — ♣ thâm tình thời đại của hoài điệp tử

CHƯƠNG NĂM

— Bà chủ chết, mấy đi ngay không. Cô đâm khiêu khích tao hả ?

— Đâu có khiêu khích gì, phân bày cho bà nghe biết chứ vậy thôi.

Ông Khiêm giận dữ :

— Tưởng mấy sắm kết cách tao kia, chứ nhỉ cái giọng mất dạy đó thì đi nơi, đừng đưa tao đem đầu ra khỏi cửa.

Giọng tanh, ông nạt lên :

— Đi chưa ?

— Thì rồi cũng đi chớ ở đây sao được nào bà, cần gì bà phải nạt nộ. Con cũng chẳng muốn rồi, đường lường con thêm lắm cả nhà nầy mà bà sợ con lí lem ở lại ăn của. Trăm việc cũng tại con qui cả nữ. Bà rên tin lại nó đi đợi ngày nó bán nhà cho cả, không bán nó cũng đết cho bà cháy thôi ra.

— Tao biết, khôi phục mấy. Phần mấy cố lo cho trong trước đi.

Loan :

— Đường đường chuyện mạt sát tài đi nghe. Anh không có quyền gì ở đây nữa đâu.

Tin cười mỉm :

— Cám chi, cần một đức quyền tỉ chức đặc cho mấy gây rằng ra. Cái miệng lắm được của mấy nhỏi bị tri, không sớm thì muộn.

— Chẳng sao. Bà là anh hàn nhiều tài cũng không ngán. Sớm mấy mà hàm ta.

— Ông Khiêm trông mắt sẽ Loan :

— Con nhỏ, mấy cũng muốn lấi thái gì nữa đây ?

Loan mỉm tim. Tin lướm Loan một cái, quay mặt khinh khỉ nó bằng Khiêm rồi thảm lặng bà đi.

Vừa khuất ở cửa, chợt anh ta quay lại. Ông Khiêm :

— Con trở lại chi nữa ?

— Cô chút chuyện muốn dứt khoát lưn nói bà.

— Tô bịt cha trọn đạo hà. Được lắm. Nói gì thì nói ngắn coi.

Giọng điu Tin vẫn giữ vẻ bướng bỉnh đến cùng.

— Ngày nào bà tô tôi không Đết, nhưng trên giấy tờ bây giờ tôi vẫn là con của bà. Tôi muốn nói rõ phần gia tài của tôi được hưởng. Tôi cần đem đi bây giờ để sẽ sau khỏi lắt thêm.

— Tao cả chết đâu mà mấy đòi chia gia tài ? Mất cụng rác cũng không cả chu mấy đâu.

Tin lắm lì :

— Bà không tin đoán vong cha tôi là điều bất hợp pháp lắm đó. Ai nhìn nhận cho bà bây giờ tôi đã không phải là con trai lớn trong nhà nữa ?

— Tao chẳng nè, tao còn sống đây, biết chưa, đừng bàn cợt vô tao không được đâu.

— Chuyện trong đời chẳng phải bàn cợt, bà nên làm việc cho hợp pháp mới chết.

— Hợp pháp nhiều là bây giờ mấy không được lấy mặt đồng xu nào. Nhiều lắm có rồi.

— Con nhỏ pháp luật can thiệp cho coi.

— Nếu muốn cứ cho hà lắm. Không có thể pháp luật nào bình vực cho đứa ngỗ ngược mất đạy như mấy. Coi chừng, người ta can có thể bắt thân lại cả mấy số đó.

Tin lì kèn :

— Bà không tính toán tôn, tôi nhớt định ở hoài tại đây. Bà muốn làm gì thêm tiếp nữa cứ làm đi.

— Mấy thách tao không dám làm gì hay sao ?

— Không biết. Bà làm việc bất hợp pháp.

Ông Khiêm gần :

— Mặt xác Điện thoại thì mấy, nhắc trách sẽ lắt đầu mấy đi. Muốn không ?

Tin nín thinh. Dẫu sao, thương yêu của một bậc làm cha mẹ cũng chưa chết hẳn trong ông Khiêm.

Ông mở nghe cha. Tin :

— Khiên khéo thì phải nói sao nào, chớ nhớt quyết đi chứa gia tài lúc nầy là mấy lẽ quá, không ban gia được đâu. Sau không nghĩ là con sin tao thì cho mất tì tiền cuối cùng ?

— Tôi không ăn mấy đồ quyền. Con cái đó tiền ông giữ chớ tại sao xin bố thí.

— Mấy xin tao cũng có sẵn một chi đâu.

— Tôi đã nói không làm cũng được, không ăn mấy được. Cho mẹ phải biết có bổn phận cho con cái tiền, phải cấp dưỡng cho nó.

Ông Khiêm cười khẩy :

— Loan là Tây đó. Vậy thì mấy bước đi nói tay không là vậy. Phải lắm, tao có bổn phận phải cho mấy tiền, cấp dưỡng mấy nhưng, đến tuổi trưởng thành là thôi. Giờ mấy chẳng nghĩ sắt đầu kết mong bà hơi mọi bên tức, mấy đã quá nếu nên ngoài tuổi trưởng thành. Đừng đến bằng lấi thái với tao thì tháng.

(CÒN TIẾP)

GIỌT LỆ ĐÊM TÂN HÔN

● của LAN SƯƠNG

Số 34 — (Phỏng tác theo danh phẩm của Henry de Thérmi

—Anh đừng giấu tôi.

Anh Hiếu !

Tôi đã hiểu cả rồi. Anh hãy lấy danh dự của một người quân nhân, một đại úy, một người bạn tốt như anh đã đối xử với tôi từ trước đến nay...anh hãy nói thiệt với tôi...có phải hiện giờ vợ tôi đang ở đây với anh ?

Hiếu nhìn vai :

— Chuyện gì mà phải lôi « danh dự » ra nói.

Hiếu chưa dứt lời thì cánh cửa phòng mở ra. Bà Ba và Lý bước vào. Lý nói ngay :

— Anh Hương em nghe cả rồi. ông Hiếu không phải là thằng phàm giết chết đời em, ông Hiếu là ân nhân của em đấy.

Anh Hương ! đâu em vô nhà !

Hương mắt bình tĩnh, cười ghê rợn :

— Có điều chưa ! Tôi lại đem trở về nhà, một món nợ làm khổ tôi à !

Con anh Hiếu, anh sẽ hối hận một ngày gần đây vì tội của anh ! giết chết một người bạn, đây đọa một người con gái.

— Hương tôi vẫn Hương I Hương nghe tôi nói đi.

— Thôi ! không cần nói, giữa tôi với ông không còn là bạn bè gì nữa! chỉ còn người.

«Hương đối với gia đình mình như người ruột thịt, mình nhỏ nó rất nhiều chuyện, mình mang nặng.

Hiếu lại trách mình :

«Cũng tại mình cả, cũng tại đêm khiêu vũ...

Vì đại dự can đảm bị đau khổ dày vò, Hiếu chán nản, mất hết niềm lực, quê đầu ra lưng ghế.

Nhưng Hiếu chưa nhìn thấy Lý đang cho nắm sống sượt bắt tình dưới đất.

Tình thương yêu người con gái trở về với Hiếu.

Chàng vụt chạy lên đến qui bên cạnh Cúc nhìn nàng :

« Cô không sao trách gì tôi nữa, tôi đã được người yêu của cô trả thù cho cô rồi...

(Còn tiếp)

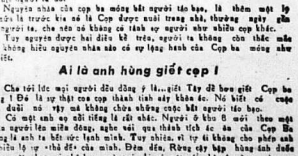

TỬ KHÍ TRONG KHU D...

Số 34 — ● Hồi kỷ của VĂN LƯƠNG

Tôi bà cũng tìm hiểu vì sau Cọp Ba Mông đang có thói quen... thích ăn thịt người.

— Phải biết điều đó.

Và không có chuyện gì bí mật mà được với bàn tay tôi đã nhỏ.

— Tôi nghe được người nhà Cọp Ba Mông ăn thịt người sau đây và xác nhận điều nầy thật là hãi lắm.

Lúc bấy giờ, nói đến chiến sự Miền Đông là nói những trận giao tranh chiến.

Trong những trận giao tranh chiến của Miền Đông lúc bấy giờ đáng kể nhất là hai trận Đồng Xoài, và trận Đức Đã Phước Long.

Nhưng trận phản kích nơi đồi gần sau lưng của đoàn « con voi » « Tây chạy với quăng cách hàng cây số. và một lực lượng hộ tống gồm hàng chục xe tăng, thiết giáp.

Trận phục kích đoàn « con voi » của Tây và thiệu hộ gần năm ngày chiến có có nhiều thiết giáp và xe tăng đã được lên trận giao chiến lớn nhất lúc bấy giờ và trong cuộc phản kích, nhiều chiếc máy bay sân giặc của Pháp đã bay chới xuống hầu và bà bom dọc theo hai phía đường đã theo mấy đoạn cây số dường lộ của nghĩ ngơi khói của gần 50 chiếc xe đang chạy.

Rồng cây đến nhận những cuộc vây ráp của Miền Đông lúc bấy giờ. Nhiều lính Tây bị phục kích bắt ra chạy tán loạn vào rừng và không ngờ lại bị anh kích ác lính cho nên...trong những vùng rừng gần cao bị đốn mất và bao tươm khai lửa ấy đã có nhiều xác chết của cả hai bộ. Cao số người chết không tiện thấy và không ai biết đã bao được tử thi bị có thể đoán chừng là cả cả cao. đã không thể có được chính xác.

Những tử thi đó...đã trở thành mồi ngon cho thú rừng, mà người ta cho rằng...chính con cọp ba mông đã ăn? dịp nầy mà khiến cho thú hãi ăn thịt người chết rồi cho trong rừng.

Nó ăn hết thay nay tới thay kia. vì lẽ đó mà...quen miệng và nghiện ăn thịt người từ đó.

Nguyên nhân cần cọp ba mông hết người tác hại, là thêm một lý do của là trước kia nó là Cọp được nuôi trong nhà, thường ngày gần người ta, cho nên nó không có tính sợ người như nhiều cọp khác.

Tuy nguyên được hai điều kể trên, người ta không còn thắc mắc bởi chuyện hiểu nguyên nhân nào có cọp lạng hành của Cọp ba mông ăn thịt.

Ai là anh hùng giết cọp !

Cho tới lúc mọi người đều đồng ý là...giết Tây để bơm giết Cọp ba mông ! Đã là sự thật con cọp thích ăn thịt người đã bị mất dược với bàn tay đã nhỏ.

Chưa kể mọi anh sợ nói tiếng là cái nhiều. Người ở khu đã nói theo một đoàn người lên miền đồng, nghe nói qua thành thích ăn của Cọp Ba mông là anh ta hết sức lạnh mình. Tuy nhiên, vì tự tì không cho phép anh ta hiểu lý sự nhà đến của mình. Đến đến, Rồng cây bắp hàng tanh đuổi trong một phạm vi nhất hẹp mà nơi đó có một cái nhà cả vàng vào an mình bắc hãi. Trong, nhà thì gia đình của thà nhân anh nghỉ. Một nhân người ấy nhà nói sẽm ngã người sẽn trong vàng rên.

(C

Hiệp Khách Hành

(HÔM NAY XEM TRANG 2)

CHUYỆN MỖI NGÀY

(TIẾP THEO TRANG 1)

Cái ruột của ... mấy khối

Quốc Hội hêm qua đã họp... mặt lại. sau mấy ngày xả hơi. Xả hơi cũng hơi lâu nên mấy mo-xứ và đách cô ma đàm... dân biểu hăng ra phết, nhờ thấy... phê quá!.

Trong cái hăng ấy, những người theo dõi Quốc Hội đã tìm thấy... cái ruột trống bỗng của mấy cái khối t.ang Quốc Hội, nhét là cái khối Đại Chúng, chiếm đa số với 44... khối viên.

Nhìn qua « hàng ngũ » cân khối này trong lúc... nghị trong Quốc Hội, thiên hạ đã thấy có mấy mo-xứ « rỗt » quá chỗ khác đấy... tọa rồi. Như thế cũng có nghĩa là có cái chuyện rơi rớt ra ngoài cái khối viên và chắc sẽ còn rơi rớt... ra nữa...

Lưới Lê lắm cẩm bỏi quê chuyện này trong một bài trước. ấy mà... linh nghiệm.

Cái lý do nhẹp khối nó quá đơn giản, chỉ nằm trong cái chuyện... « vô hòa » pha mạnh, thì khỉ bằng con mất dấy, nhân lại cái bộ mặt thiếu nhân chân mình, trông xấu xí lắm ao», thì phải lên... mếu ên một mình rồi nếu kh « vọt » luôn là chuyện thường.

« Vọt » như vậy đỡ khổ!... cũng rớt lương tâm. đỡ khỉ mà mang tiếng « vô hòa »... phe mạnh là đáng hoan nghênh lắm rồi.

Đây rồi bà con rán chờ xem, cái món đó nó sẽ còn... rơi rụng như lá... mùa thu nữa mà coi. Khi những... con người « cân kết » với nhau bằng trăm ngàn lý do khác nhau, thì không sớm cũng muộn sẽ rã... banh tê.

Vì có trời mới... thêm mãn được quyền lợi, địa vị cho mình cả. Định luật của trời đất, (— — —